DZIENNIK URZĘDOWY

Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów

№ 1. | WARSZAWA, DNIA 5 STYCZNIA 1924. | ROK VI.

TREŚĆ: *Ustawy i rozporządzenia:*

Ustawy i Rozporządzenia.

1

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 16 grudnia 1923 r. Nr. 11150/VII w sprawie waloryzacji opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. Nr. 44, poz. 310) oraz na zasadzie art. 9 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin i niektórych innych dochodów publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wszelkie opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne podlegają waloryzacji z wyjątkiem opłat za świadczenia, których wymiar oparty jest na wysokości kwot wyrażonych w markach polskich (przekazy, należytość od podanej wartości i należytość za doręczenie przekazów i listów wartościowych).

§ 2. Opłaty waloryzowane ustala się w jednostkach taryfowych.

§ 3. Jednostkę taryfową stanowi jedna setna franka złotego, ustalonego według art. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044).

§ 4. Ustalone w jednostkach taryfowych opłaty pobiera się bądź to znaczkami pocztowemi, opiewającemi na marki polskie, bądź to gotówką w monecie obiegowej.

§ 5. Opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne pobierane w chwili żądania świadczenia, będą regulowane, z wyjątkiem opłat przewidzianych w § 15, dwa razy na miesiąc, t. j. od 1 do 15 włącznie na podstawie kursu ogłaszanego przez Ministerstwo Skarbu dnia 25 poprzedniego miesiąca, zaś na okres od 16 do końca miesiąca na podstawie takiegoż kursu, ogłaszanego dnia 10 bieżącego miesiąca. Jeśli dzień 10 lub 25 przypada na niedzielę lub dzień świąteczny, natenczas obowiązuje kurs z dnia poprzedzającego niedzielę lub święto. Wyjątkowo od dnia 1 do 15 stycznia 1924 r. obowiązywać będzie kurs ogłoszony dnia 29 grudnia 1923 r.

§ 6. Opłaty miesięczne tak pocztowe, jak telegraficzne i telefoniczne, nieuiszczone w pierwszych 3-ch dniach miesiąca lub kwartału (okres trzymiesięczny) lub niewyrównane w terminie 3-dniowym po otrzymaniu rachunku, oraz wszelkie opłaty zaległe, będą pobierane według kursu codziennego, ogłaszanego przez Ministerstwo Skarbu, obowiązującego w chwili uiszczania opłat. Wyjątek stanowią: 1) rachunki telefoniczne dla państwowych władz i urzędów, którym należy termin zapłaty w razie niewyrównania przedłużyć o jeden miesiąc i dopiero po bezskutecznym upływie tego terminu zwaloryzować podług kursu dziennego dnia zapłaty — i 2) opłaty gazetowe, które pobierać się będzie według kursu z dnia 10 miesiąca z ważnością na następny miesiąc.

§ 7. Pocztowe opłaty kredytowane i ryczałtowane pobierane będą w markach polskich według kursu dziennego, obowiązującego w dniu wyrównania rachunku kredytowanego, względnie wpłacenia ryczałtu.

Opłaty kredytowane władzom wojskowym w chwili wyrównywania rachunków, nie podlegają waloryzacji, opłaty zaś kredytowane abonentom telefonicznym będą pobierane, o ile chodzi o należytości, wynikające z obrotu wewnętrznego telegraficznego i telefonicznego według kursu dwutygodniowego; z obrotu zaś zagranicznego według kursu dziennego z ostatniego dnia poprzedniego miesiąca.

§ 8. Dla zaliczek składanych na poczet opłat pocztowych i telegraficznych niema kurs zastosowania. Zaliczki takie będą przyjmowane wyłącznie jako przedpłata na poczet należytości, obliczonych w jednostkach taryfowych, a przemianowanych na marki polskie w chwili świadczenia.

§ 9. Opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne obliczone w markach polskich stosownie do ilości jednostek taryfowych według kursu określonego w § 5, zaokrągla się wzwyż do 5,000 lub 10,000.

§ 10. Wysokość opłat w markach polskich, odpowiadająca usta-

lonym jednostkom taryfowym w myśl § 5, będzie podawana do wiadomości ogółu w „Monitorze“ i w prasie codziennej.

§ 11. Zarządza się następujące zmiany w obrocie pocztowym:

a) kartki widokowe i świąteczne, zawierające pozdrowienia lub inne formy grzeczności ujęte najwyżej w pięciu wyrazach podlegają opłacie jak za druki do wagi 50 gr.,

b) znosi się wagę druków do wagi 25 gr.,

c) znosi się wagę próbek towarów do wagi 100 gr. i ponad 500 do 1,000 gr.,

d) podwyższa się granicę podanej wartości listów wartościowych i paczek do 50,000,000 mk. pol.,

e) dopuszcza się przekazy pocztowe i telegraficzne do 50,000,000 mk. pol. na jeden przekaz, jak również obciążenie pobraniem przesyłki listowej, listu wartościowego lub paczki do 50,000,000 mk. pol.,

f) uznaniu poszczególnych Dyrekcji Poczt i Telegrafów pozostawia się rozszerzenie granic doręczania odbiorcom do domu kwot przekazów pocztowych i czeków P. K. O., tudzież listów wartościowych i paczek o podanej wartości do 50,000,000 mk. pol. w miejscowym i do 5,000,000 mk. pol. w zamiejscowym okręgu doręczeń,

g) wprowadza się osobną należytość za doręczanie listów wartościowych,

h) wprowadza się opłatę od skrytek mniejszych i większych dla przesyłek listowych i gazet,

i) niedziele i święta uroczyste, w których normalna służba doręczeń nie jest wykonywana, nie mają wpływu na obliczanie składowego.

§ 12. Korespondencji nadanej w pierwszych trzech dniach po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, opłaconej według starej taryfy, nie należy obciążać dopłatą.

§ 13. Odszkodowanie zazaginione listowe przesyłki polecone w obrocie wewnętrznym wynosi 200 jednostek taryfowych, bez względu na rzeczywistą wartość przesyłki listowej.

§ 14. Odszkodowanie przy paczkach bez podanej wartości w razie zaginięcia, ubytku lub uszkodzenia zawartości paczek wypłaca się według zwyczajnej wartości, jaką zaginione, brakujące lub uszkodzone przedmioty posiadały w chwili i w miejscu nadania, nie może jednak przekraczać 150 jednostek taryfowych za każdy kilogram wagi brutto, przyczem część kg. liczy się za cały kilogram.

Przypadające do wypłaty w markach polskich odszkodowanie oblicza się według kursu z dnia przyznania odszkodowania.

§ 15. Wartość franka złotego dla opłat za przesyłki listowe zagraniczne odpowiada 60 jednostkom taryfowym. Najwyższa kwota odszkodowania za polecone przesyłki listowe do zagranicy równa się równowartości 300 jednostek taryfowych w markach polskich.

Za każdy międzynarodowy kupon na odpowiedź należy wydawać znaczki pocztowe, odpowiadające wartości:

a) 30 jednostek taryfowych za kupon nowy wartości 50 ct.,

b) 15 jednostek taryfowych za kupon dawny wartości 25 ct.

§ 16. Przy obliczaniu należytości, wynikających z obrotu paczkowego, telegraficznego i telefonicznego z zagranicą należy stosować codzienny kurs franka złotego, ogłaszany przez Ministerstwo Skarbu.

§ 17. Z wyjątkiem opłat, odnoszących się do rozmów międzymiastowych i telefonicznego pośrednictwa przy nadaniu i odbieraniu telegramów przez telefon, nie mają zastosowania nowe opłaty telefoniczne dla sieci miejscowych w Warszawie, Lwowie, Lublinie, Łodzi, Białymstoku, Zagłębiu Borysławskiem i Dąbrowskiem.

§ 18. Abonentom telefonicznym przysługuje prawo wypowiedzenia abonamentu osiem dni przed upływem miesiąca. Wyjątkowo w styczniu wolno wypowiedzieć abonament w ciągu 8 dni po otrzymaniu rachunku za styczeń 1924 r.

§ 19. Ustalone w jednostkach taryfowych opłaty dla obrotu wewnętrznego obowiązują:

a) na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej,

b) w obrocie z Polski do obszaru Wolnego Miasta Gdańska z wyjątkami podanymi w taryfie.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia w Dzienniku Ustaw R. P. Z tą chwilą tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe sprzeczne z niniejszem rozporządzenia.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) *Moszczyński.*

Przepisy wykonawcze do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 16 grudnia 1923 r. Nr. 11150/VII w sprawie waloryzacji opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

1) Codzienny kurs franka złotego, ustalony przez Ministerstwo Skarbu będzie podawany do wiadomości wszystkim urzędom pocztowym i telegraficznym w drodze telegraficznej. Telegram w dniach 25 i 10 zawierać będzie także równoważniki opłat w markach polskich, odpowiadające poszczególnym stawkom w jednostkach taryfowych z ważnością na najbliższy okres dwutygodniowy.

Kurs codzienny i równoważniki dwutygodniowe należy podawać do wiadomości publiczności przez umieszczenie odpowiedniego ogłoszenia przy okienkach nadawczych.

2) Do opłat, regulowanych na podstawie kursu dwutygodniowego należą wszystkie opłaty, pobierane przy nadaniu, doręczeniu lub jednorazowem wykonaniu świadczenia (np. nadanie listu lub telegramu przy okienku, składowe pobierane przy wydaniu paczki, reklamacja, rozmowa prowadzona z rozmównic publicznych i t. d.), z wyjątkiem opłat przewidzianych w § 15 rozporządzenia.

Opłaty miesięczne i kwartalne pobiera się według kursu dwutygodniowego, o ile najpóźniej w 3 dni po dniu płatności lub przedstawienia rachunku zostaną uiszczone; po tym zaś terminie według kursu dziennego dnia wpłaty.

Przykłady: a) Jeżeli abonent skrytki pocztowej nie uiści opłaty w pierwszych trzech dniach miesiąca, a nie wypowiedział abonamentu przed pierwszym danego miesiąca, natenczas oblicza się mu należytość według kursu dziennego dnia wyrównania należytości. b) Ktoś zgłasza żądanie posiadania skrytki 17-go danego miesiąca — w tym wypadku płaci należytość według kursu dwutygodniowego dla drugiej połowy miesiąca. c) Należytości za umówiony lub skrócony adres, względnie za doręczenie telegramów do kilku miejsc pobiera się kwartalnie zgóry. Rachunek wystawia się w jednostkach taryfowych

i przelicza się na marki polskie według kursu dwutygodniowego w dniu pierwszego stycznia, kwietnia, lipca lub października. Rachunek winien być wyrównany w przeciągu trzech dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu rachunku. Po tym terminie obowiązuje kurs dzienny tego dnia, w którym rachunek się wyrównuje. d) Opłaty abonamentowe, wyszczególnione w § 16 taryfy telefonicznej pobiera się miesięcznie zgóry, inne należytości abonamentowe mogą być uiszczone kwartalnie, lub rocznie. Rachunek sporządza się w jednostkach taryfowych i przelicza na marki polskie według kursu dwutygodniowego, obowiązującego w dniu pierwszego danego miesiąca. Po upływie trzech dni stosuje się kurs dzienny.

4) Należytości budowlane winny być uiszczone zgóry przed oddaniem telefonu do użytku i przeliczone na marki polskie według dziennego kursu, obowiązującego w dniu wystawienia rachunku.

5) Należytości za telegramy wewnętrzne nadawane telefonem i rozmowy międzymiastowe wewnętrzne prowadzone z aparatu abonenta, płatne zdołu, wstawia się do rachunku w jednostkach taryfowych i przelicza na marki polskie według kursu dwutygodniowego, obowiązującego ostatniego dnia danego miesiąca. Rachunek winien być wyrównany w przeciągu trzech dni, licząc od dnia następnego po jego doręczeniu. Po tym terminie wyrównuje się rachunek według kursu dziennego dnia wpłaty. Wyjątki podane w § 6 rozporządzenia. Na poczet takich należytości nie należy pobierać ani kaucji, ani zaliczek.

6) Opłaty za telegramy obrotu wewnętrznego, nadawane przy okienku na rachunek wpłaconej zaliczki, przelicza się na marki polskie w dniu nadania telegramu według kursu dwutygodniowego w myśl art. 5 rozporządzenia. Z końcem miesiąca ogólną sumę w markach polskich odlicza się od wpłaconej zaliczki i wzywa nadającego telegramy do ponownego złożenia zaliczki. W razie wyczerpania zaliczki przed upływem miesiąca, należy wezwać nadawcę do odpowiedniego jej podwyższenia. Wysokość zaliczki określa każdorazowo urząd według własnego uznania, zależnie od ilości i od rodzaju nadanych telegramów.

Zaliczka i każdorazowe jej podwyższenie nie podlega waloryzacji, t. zn. nie przelicza się jej przy wpłacie na jednostki taryfowe; tak samo nie podlega waloryzacji kwota zwracana z tytułu obrachunku zaliczkowego.

7) Za rozmowy telefoniczne z zagranicą przeprowadzane z publicznych rozmównic i opłacane gotówką, a mianowicie za rozmowy z Czechosłowacją, Austrją, Niemcami, Rumunją i W. M. Gdańskiem pobiera się opłaty podane w centymach i przelicza się je na marki polskie według codziennego kursu, ogłaszanego w myśl punktu 1.

8) Opłaty za telegramy zagraniczne, nadawane przy okienku na rachunek wpłaconej zaliczki, oblicza się według taryfy telegraficznej w centymach, przelicza według kursu dziennego i wstawia do rachunku w markach polskich. Co do samej zaliczki obowiązują postanowienia, zawarte w punkcie 6. Odrębnej zaliczki na poczet należytości za telegramy zagraniczne nie należy pobierać.

9) Za telegramy zagraniczne, nadawane telefonem przez abonentów i rozmowy zagraniczne prowadzone z aparatu abonenta, a płatne zdołu, wystawia się rachunek w jednostkach i przelicza na marki polskie według kursu dziennego z ostatniego dnia miesiąca. Rachunek

wyrównuje się w sposób podany pod 5. Wyjątki podane w § 6 rozporządzenia.

10) Opłaty za telegramy kredytowane, nadawane przez władze wojskowe przy okienku oraz rozmowy międzymiastowe tych władz (patrz Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 30 ex 21 i Nr. 54 ex 22) oblicza się w jednostkach, które przelicza się na marki polskie według kursu dwutygodniowego, obowiązującego w dniu nadania telegramu lub przeprowadzenia rozmowy. Ogólny rachunek wystawia się w markach polskich i nie podlega on waloryzacji.

Rachunki dla władz wojskowych za wykonanie instalacji telefonicznej wystawia się również w markach polskich według kursu dwutygodniowego, obowiązującego w dniu ukończenia instalacji. Rachunek ten przy zapłacie nie podlega waloryzacji.

Opłaty abonamentowe władz wojskowych wraz z dodatkami mają urzędy obliczać miesięcznie (nie kwartalnie lub rocznie) w jednostkach taryfowych, które należy przeliczyć na marki polskie według kursu dwutygodniowego, obowiązującego w pierwszym dniu tego miesiąca, za który opiewa rachunek. Ze sprawdzonemi rachunkami przez władze wojskowe należy postępować tak, jak z rachunkami za nadane telegramy obrotu wewnętrznego.

11) Termin wejścia w życie rozporządzenia niniejszego będzie podany do wiadomości urzędom w drodze telegraficznej.

Ponieważ przygotowanie i wystawienie rachunku przypadnie na pierwsze dni stycznia, wobec tego należytości za abonament telefoniczny wraz z dodatkami i za skróty telegraficzne za m-c styczeń należy obliczyć za czas od 1-go stycznia 1924 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia według starej taryfy w kwotach proporcjonalnych, a od dnia wejścia w życie rozporządzenia do końca miesiąca również proporcjonalnie według opłat, ustalonych w jednostkach taryfowych. Analogicznie należy należytości za telegramy nadane telefonem i za rozmowy międzymiastowe, prowadzone ze stacji abonamentowych w miesiącu styczniu obliczyć w rachunkach, sporządzonych w pierwszych dniach lutego proporcjonalnie w sposób wyżej podany.

TARYFA POCZTOWA

wyrażona w jednostkach.

Rodzaj przesyłki	Obrót wewnętrzny i z Wolnem Miastem Gdańskiem waga — wymiar — inne warunki	Ilość jednostek taryfowych	Obrót zagranicznych waga — wymiar — inne warunki	Ilość jednostek taryfowych
1) Listy a) prywatne	do wagi 20 gr. . . . . . ponad 20 gr. do 250 gr. .	10 20	do wagi 20 gr. . . . . . za każde dalsze 20 gr. . .	30 15
			Do Austrji, Czechosłowacji, Rumunji i Węgier	
			do wagi 20 gr. . . . . . za każde dalsze 20 gr. . .	24 15
b) urzędowe	do wagi 20 gr. . . . . . ponad 20 gr. do 2000 gr. .	10 20	Najwyższa dopuszczalna waga 2 kg. wymiary w trzech kierunkach najwyżej 45 cent. rulony: najwyżej 75 cent. w kierunku długości, 10 cmt. w średnicy	
2) Kartki pocztowe	pojedyńcze . . . . . . z odpowiedzią	6 12	Pojedyńcze lub za każdą część kartki z opłaconą odpowiedzą	18
			Do Austrji, Czechosłowacji, Rumunji i Węgier . . .	14
			Wymiary: największy 14 x 9 cmt., najmniejszy 10 x 7 cmt.	
3) Druki a) prywatne	do wagi 50 gr. . . . . . ponad 50 gr. do 100 gr. . „ 100 „ „ 250 „ . „ 250 „ „ 500 „ . „ 500 „ „ 1000 „ .	3 5 10 20 30	za każde 50 gr.	6
b) urzędowe	do wagi do 500 gr. = jak za druki prywatne, ponad 500 gr. do 2000 gr. .	 20	Najwyższa waga 2 kg. Waga pojedyńczo wysyłanych tomów może wynosić 3 kg.	
4) Druki dla ociemniałych	do wagi 3000 gr.	3	za każde 500 gr.	3
			Do Austrji, Czechosłowacji i Węgier do wagi 3000 gr.	3
			Najwyższa waga 3 kg. Wymiary jak dla listów.	

Rodzaj przesyłki	Obrót wewnętrzny i z Wolnem Miastem Gdańskiem	Ilość jednostek taryfowych	Obrót zagraniczny	Ilość jednostek taryfowych
	waga — wymiar — inne warunki		waga — wymiar — inne warunki	
5) Próbki towarów	do wagi 250 gr. . . . . . ponad 250 gr. do 500 gr. .	10 20	za każde 50 gr. . . . . najmniej jednak . . . . Najwyższa waga 500 gr. Wymiary: 30 x 20 x 10 cmt., rulony 30 x 15 cmt.	6 12
6) Papiery handlowe	do wagi 250 gr. . . . . . ponad 250 gr. do 500 gr. . „ 500 „ „ 1000 „ .	10 20 30	za każde 50 gr. . . . . najmniej jednak . . . . Najwyższa waga 2 kg. Wymiary jak dla listów.	6 30
7) Przesyłki mieszane (druki-próbki towarów — papiery handlowe, druki dla ociemniałych).	do wagi 250 gr. . . . . . ponad 250 gr. do 500 gr. . „ 500 „ „ 1000 „ . Najwyższa waga nie może przekraczać wagi przepisanej dla odnośnej części składowej przesyłki mieszanej.	10 20 30	za każde 50 gr. . . . . najmniej . . . . jeśli przesyłka składa się z druku i próbki towarów. — W innych wypadkach najmniej . . . . Najwyższa waga 2 kg., przy dołączeniu druku dla ociemniałych 3 kg. Najwyższe wymiary i waga jak dla każdego poszczególnego rodzaju przedmiotów złączonych w jedną przesyłkę.	6 12 30
8) Czasopisma	za każdy egzemplarz do wagi 50 gr. = 25% opłaty za druki do 50 gr., ponad 50 gr. = 15% opłaty za druki odpowiedniej wagi.		opłata jak za druki odpowiedniej wagi. Do Austrji, Czechosłowacji i Węgier — jak w obrocie wewnętrznym.	
9) Listy wartościowe a) prywatne	jak za list polecony odpowiedniej wagi i należytość od deklarowanej wartości za każde 100.000 mk. lub część tychże 1000 mk. U w a g a: W obrocie z W. M. Gdańskiem oblicza się należytość od deklarowanej wartości jak przy listach wart. do zagranicy.		jak za list polecony odpowiedniej wagi i należytość od deklarowanej wartości 50 ct. od każdych 300 franków zł. lub część tychże.	
b) urzędowe kas i urzędów państwowych skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi	jak za list polecony odpowiedniej wagi i należytość asekuracyjna do 10.000 mk. podanej wartości . 5 mk. „ 50.000 „ . . . 20 „ „ 100.000 „ . . . 25 „ za każde dalsze 100.000 mk. . . 25 „			

Rodzaj przesyłki	Obrót wewnętrzny i z Wolnem Miastem Gdańskiem — waga — wymiar — inne warunki	Ilość jednostek taryfowych	Obrót zagraniczny — waga — wymiar — inne warunki	Ilość jednostek taryfowych
10) Paczki a) prywatne i urzędowe zwykłe	Uwaga: W obrocie z W. M. Gdańskiem obowiązuje taryfa zagraniczna		Podane w taryfie paczkowej zagranicznej stawki w centymach i frankach przelicza się na marki polskie według dziennego kursu franka złotego.	
	do wagi 1 kg.	30		
	ponad 1 kg. do 5 kg. . .	50		
	„ 5 „ „ 10 „ . .	100		
	„ 10 „ „ 15 „ . .	150		
	„ 15 „ „ 20 „ . .	200		
Ochronne	opłata od wagi w podwójnej wysokości.			
b) kas i urzędów państwowych skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi — zwykłe:	do wagi 20 kg. = jak za paczki prywatne zwykłe			
	ponad 20 kg. do 25 kg. .	250		
	„ 25 „ „ 30 „	300		
ochronne	opłata od wagi w podwójnej wysokości.			
c) wartościowe prywatne	oprócz należytości od wagi należytość asekuracyjna za każde 100.000 mk. podanej wartości 1000 mk. i należytość manipulacyjna przy paczkach ponad 1.000.000 mk. wartości.	2		
kas i urzędów państ. skarbowych	oprócz należytości od wagi należytość asekuracyjna do 10.000 mk. podanej wartości . 5 mk.			
	„ 50.000 „ . . . 20 „			
	„ 100.000 „ . . . 25 „			
	za każde dalsze 100.000 mk. lub część tychże 25 „			
11) Przekazy a) pocztowe zwykłe, pobraniowe i zleceniowe	Uwaga: Z W. M. Gdańskiem obrotu przekazowego nie podjęto:		Tylko do Francji, Obszaru Saary i St. Zjednoczonych Ameryki Północnej.	
	do 1.000.000 mk. 30.000 mk.		do 100.000 mk. . . 1000 mk.	
	ponad 1 miljon do 5 miljonów 40.000 „		ponad 100.000. do 200.000 mk. . . 2000 „	
	ponad 5 miljonów do 10 miljonów 50.000 „		za każde dalsze 200.000 mk. . . . 1000 „	
	ponad 10 miljonów do 20 miljonów 100.000 „			
	ponad 20 miljonów do 30 miljonów 130.000 „			
	ponad 30 miljonów do 40 miljonów 160.000 „			
	ponad 40 miljonów do 50 miljonów 200.000 „			
b) telegraficzne	oprócz należytości pod a) należytość manipulacyjna za sporządzenie telegramu przekazowego . . .	3		
	należytość za telegram oraz za pospieszne doręczenie, o ile nie chodzi o przekazy adresowane poste-restante lub do zamiej-			

NALEŻYTOŚCI DODATKOWE

	Obrót wewnętrzny	Obrót zagraniczny
	jednostek	
a) przy nadaniu.		
1) Polecenie przesyłek pocztowych	20	30
2) Zwrotne poświadczenie odbioru—recepis zwrotny (żądane przy nadaniu)	20	30
3) Zwrotne poświadczenie wypłaty (żądane przy nadaniu)	20	30
4) Za nadanie przesyłki za pobraniem, należytość manipulacyjna	20	—
5) Pisemne doniesienie na blankiecie P. K. O. . . .	6	—
6) Za doręczenie pospieszne przesyłek listowych oraz dokumentów oddawczych (dowodów odbioru) na nadeszłe listy wartościowe, przekazy i paczki . . . Jeżeli wraz z dokumentem oddawczym doręcza się odnośną przesyłkę, natenczas pobiera się również należytość za doręczenie. Patrz należytości przy odbiorze	40	listy 60 paczki 50 ct.
7) Opłata za przesyłkę adresowaną poste-restante . .	2	—
8) Za przyjęcie przez listonosza wiejskiego:		
a) przesyłki poleconej	3	3
b) listu wartościowego, przekazu pocztowego lub przekazu P. K. O.	5	5
c) paczki za każde 5 kg. wagi	10	10
d) telegram.	3	3
9) Za zarządzenie nadawcy, aby go zawiadomiono, któremu z odbiorców doręczono paczkę	20	—
10) Za nadanie przesyłki poleconej poza godzinami urzędowemi	20	20
b) po nadaniu.		
1) Zwrotne poświadczenie odbioru — recepis zwrotny (żądane po nadaniu)	40	60
2) Zwrotne poświadczenie wypłaty (żądane po nadaniu)	40	60
3) Zmiana adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki . .	20	60
4) Reklamacja przesyłki pocztowej	20	60
5) Wydanie duplikatu poświadczenia nadania	20	20
6) Zniesienie lub zmniejszenie pobrania	20	—

c) przy odbiorze.

7) Za doręczenie w miejscowym okręgu doręczeń, gdzie ten rodzaj służby zaprowadzono:

a) przekazów pocztowych oraz przekazów P. K. O.

do 100.000 mk.	500 mk.
ponad 100 000 mk. do 1 miljona . .	5.000 mk.
„ 1 miljon do 5 miljonów . .	20.000 „
„ 5 „ „ 10 „ . .	25.000 „
„ 10 „ „ 20 „ . .	50.000 „
„ 20 „ „ 30 „ . .	65 000 „
„ 30 „ „ 40 „ . .	80.000 „
„ 40 „ „ 50 „ . .	100.000 „

b) przekazów P. K O. stanowiących uposażenie emerytalne, zaopatrzenie wdów, pensje sieroce, pensje rencistów, prowizjonistów, weteranów, dary z łaski wypłaconych z funduszów Skarbu Państwa:
do 1.000 000 mk. nie pobiera się żadnej należytości
ponad 1.000.000 mk., bez względu na wysokość przekazanej kwoty 1000 mk.

c) listów wartościowych:

do 1.000.000 mk. podanej wartości . . .	3.000 mk.
„ 10.000.000 „ „ „ . . .	20.000 „
„ 30 000.000 „ „ „ . . .	30.000 „
„ 50.000.000 „ „ „ . . .	50.000 „

ad a) i c) Za doręczenie pensji emerytalnych weteranów z r. 1863 przesyłanych bądź to przekazami pocztowymi, bądź to przekazami P. K. O. bądź to listami wartościowemi — nie pobiera się żadnej należytości.

d) paczek:

w Warszawie do 5 kg.	15 jednostek taryfowych
„ 10 „	20 „ „
„ 15 „	25 „ „
„ 20 „	30 „ „

W Będzinie, Białej, Białymstoku, Bielsku, Borysławiu, Bydgoszczy, Chełmie, Chrzanowie, Cieszynie, Częstochowie, Dąbrowie Gór., Drohobyczu, Dubnie, Diedzicach, Grudziądzu, Jarosławiu, Jaśle, Jaworznie, Kaliszu, Katowicach, Kielcach, Kołomyji, Kowlu, Krakowie, Królewskiej Hucie, Krzemieńcu, Lublinie, Lublińcu, Lwowie, Łomży, Łodzi, Łucku, Mikołowie, Mysłowicach, Nowym Sączu, Opatowie, Ostrowcu, Ostrogu Wołyńskim, Piotrkowie Trybunalskim, Płocku, Poznaniu, Przemyślu, Pszczynie, Radomiu, Równem wołyńskiem, Rybniku, Rzeszowie, Samborze, Sanoku, Sarnach, Siedlcach, Siemianowicach, Sosnowcu, Stanisławowie, Stryju, Tarnopolu, Tarnowie, Tarnowskich Górach, Toruniu, Wadowicach, Wierzbniku, Włocławku, Włodzimierzu, Zakopanem, Zamościu i Zawierciu

do 5 kg.	10 jednostek taryfowych
„ 10 „	15 „ „
„ 15 „	20 „ „
„ 20 „	25 „ „

w innych miejscowościach:

do 5 kg.	7 „ „
„ 10 „	10 „ „
„ 15 „	15 „ „
„ 20 „	20 „ „

18) Za doręczenie przez listonosza wiejskiego paczki, za każde 5 kg. wagi . . . . 10 jednost. taryf.

19) Za skrytki i przegródki miesięcznie:

a) dla przesyłek listowych i gazet mniejsze	150 „ „
większe .	200 „ „
b) dla przesyłek pod a) i listów wartościowych oraz przekazów	500 „ „
c) dla paczek w Warszawie	2.000 „ „
w innych miejscowościach	1.500 „ „

Opłatę pod a) pobiera się zasadniczo w miejscowościach, gdzie istnieje doręczanie przesyłek listowych, opłatę za skrytki (nie zaś za przegródki) pobiera się jednak i w tych wypadkach, w których adresat zamiejscowy zgłosi żądanie posiadania płatnej skrytki.

Opłatę pod b) i c) pobiera się tylko tam, gdzie wskazane przesyłki doręcza się do domu.

20) Składowe za paczki, za każdy dzień zwłoki i za każdą paczkę	10	jednostk. taryf.
najwyżej	200	„ „

Od opłaty składowego są wolne:

a) dzień doręczenia lub wydania adresu pomocniczego odbiorcy, nadto:

b) w miejscowym okręgu doręczeń bezpośrednio następujące dalsze trzy dni, przy paczkach dla wojskowych (od szeregowca do chorążego włącznie) dalszych siedem dni

c) przy paczkach adresowanych „poste-restante" dalsze 4 dni

d) w zamiejscowym okręgu doręczeń—dalszych 14 dni.

21) Należytość za wyładowanie paczek z okrętów i przewiezienie ich do składów pocztowych w Gdańsku, z wyjątkiem paczek ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej	20	„ „
22) Za przepakowanie paczek pobiera się należytość w wysokości faktycznie poniesionych kosztów.		
23) Za przesyłki poste restante, o ile nadawca nie uiścił opłaty przy nadaniu	2	„ „
24) Za pisma sądowe doręczone w miejscu siedziby sądu	6	„ „
Za pisma sądowe doręczone w innej miejscowości (ważne tylko w województwie lwowskiem, krakowskiem, stanisławowskiem i tarnopolskiem).	10	„ „

d) różne opłaty.

25) Zawiadomienie o niedoręczalności paczki w obrocie wewnętrznym	20	„ „
zagranicznym	60	„ „
26) Upoważnienie wypłaty w razie zagubienia przekazu przez odbiorcę. . . . . (tylko w obrocie wewnętrznym)	20	„ „

27) Pełnomocnictwo:

a) dla jednorazowego odbioru przesyłek .	3	jednost. taryf
b) stałe do odbioru przesyłek	50	„ „
28) Osobne zastrzeżenie odbierania listów na dworcach kolejowych, za dziennie jeden list dworcowy, miesięcznie	500	„ „
29) Osohne zastrzeżenie odbierania przesyłki gazetowej na dworcach kolejowych, za jedną przesyłkę gazetową dziennie, bez względu na ilość zawartych w przesyłce egzemplarzy gazet, miesięcznie . .	1.000	„ „
30) Za przewóz torb zamkniętych	300	„ „
31) Za pośrednictwo przy ocleniu:		
a) przesyłek listowych	5	„ „
b) paczek	20	„ „
32) Za zastrzeżenie osobistej interwencji przy ocleniu miesięcznie	500	„ „
Jeśli osobista interwencja odbiorcy odbywa się w lokalu pocztowym lub jeśli przy czynności tej współdziała z urzędu organ pocztowy, natenczas dolicza się należytość za pośrednictwo przy ocleniu (p. 31).		

Specjalne opłaty pocztowe w górnośląskiej części województwa śląskiego.

U w a g a: Opłaty pod 2), 3a), 5), 6), 7), 8) i 9) obowiązują także w województwie poznańskiem i pomorskiem.

1) Za doręczenie pośpieszne w obrocie wewnętrznym G.-Śląska i w obrocie z innemi dzielnicami Polski uiszcza nadawca:

a) za przesyłki listowe w miejscowym okręgu doręczeń	40	jednost. taryf.
za przesyłki listowe w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego (tylko w obrocie wewnętrznym G.-Śląska) rzeczywiste koszta posłańca najmniej jednak	40	„ „
w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu (tylko w obrocie wewnętrznym G.-Śląska)	60	„ „
b) za paczki w miejscowym okręgu doręczeń, niezależnie od należytości za doręczenie	40	„ „
w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego (tylko w obrocie wewnętrznym G.-Śląska) niezależnie od należytości za doręczenie, rzeczywiste koszta posłańca, najmniej jednak	40	„ „
w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu (tylko w obrocie wewnętrznym G.-Śląska)	60	„ „

2) Za zlecenie:	
a) opłata za list polecony odpowiedniej wagi	
b) za czynność okazania do inkasa . . .	20 jednośt. taryf.
c) za zwrot przyjętego weksla, zaprotestowanego weksla i protestu, opłata jak za list polecony odpowiedniej wagi	
d) należytość za wniesienie protestu z tytułu zlecenia	100 „ „
3) Za wystawienie:	
a) legitymacji pocztowej	50 „ „
b) karty składowej	20 „ „
4) Miesięczna należytość za badanie uprawnienia zgłaszającego się po odbiór przesyłek pocztowych na podstawie specjalnej umowy	200 „ „
5) Za kredytowanie opłat pocztowych za późniejszem rozliczeniem miesięcznie	300 „ „
6) Za poświadczenie doręczenia listu za dowodem doręczenia i zwrócenia dowodu nadawcy	20 „ „
7) Za bagaż podróżujących pocztą do 10 kg.	
a) do 10 klm.	30 „ „
b) ponad 10 klm.	60 „ „
od 10 kg. do 20 kg.	
a) do 10 klm.	60 „ „
b) ponad 10 klm.	120 „ „
8) Za jazdę pocztą od kilometra.	30 „ „
9) Opłaty gazetowe:	
a) za cofnięcie zamówienia gazetowego, o ile zamówienia przekazane już zostało nakładcy	10 „ „
zresztą	5 „ „
b) za przepisanie czasopisma na nazwisko innej osoby w miejsce pierwotnego abonenta	10 „ „
c) należytość za dodatkowe dostarczenie czasopisma.	10 „ „
d) za zamówienie dodatkowych okazów gazet	10 „ „
e) za przekazanie czasopism w razie zmiany mieszkania abonenta w obrębie tej miejscowości o ile nowa dzielnica należy do okręgu doręczeń innego urzędu pocztowego, oraz za przekazanie czasopism w razie zmiany pobytu abonenta do zamiejscowych miejscowości lub innego urzędu	50 „ „
f) należytość manipulacyjna przy zamawianiu w drodze pocztowej:	
1) czasopism dziennych, od egzemplarza abonowanego czasopisma, miesięcznie .	10 „ „
2) czasopism rzadziej wychodzących: od każdego numeru abonowanego przez odbiorcę czasopisma	1/2 „ „

B. TARYFA TELEGRAFICZNA.

I. Obrót wewnętrzny.

Nr. porz.	PRZEDMIOT	Należytości jednostek	UWAGI
1	Za telegramy zamiejscowe i miejscowe, państwowe (S) i prywatne zwykłe:		Kolejowe urzędy telegraficzne w miejscowościach, gdzie znajdują się także państwowe urzędy telegraficzne, pobierają dodatkową należytość na rzecz skarbu kolejowego, którą ustala każdocześnie Min. Kolei Żelaznych.
	opłata od wyrazu	8	Telegramy miejscowe pilne, z zapłaconą odpowiedzią, ze sprawdzeniem i o kilku adresach są niedozwolone.
	najmniej jednak	80	Telegramy państwowe (S) muszą mieć podpis i pieczęć urzędu wysyłającgo. Najniższa opłata za telegram zwykły do 10 wyrazów wynosi 80 jednostek, zaś za każdy następny wyraz 8 jednostek.
2	Za telegramy zamiejscowe prywatne pilne (D):		Najniższa opłata za telegram pilny do 10 wyrazów wynosi 240 jednostek zaś za każdy następny wyraz 24 jednostek
	opłata od wyrazu	24	Telegramy pilne do stacji kolejowych przyjmuje się tylko na odpowiedzialność nadawcy.
	najmniej jednak	240	
3	Za zapłaconą odpowiedź zwykłą = RPx = : opłata od ilości wyrazów na odpowiedź za każdy wyraz po	8	Najmniej można opłacić zgóry 10 wyrazów. Pozatem ilość wyrazów opłaconej odpowiedzi zwykłej, którą zawsze należy podać, jest nieograniczona.
	najmniej jednak	80	
	i ponadto należytość za blankiet na tę odpowiedź . . .	—	
4	Za zapłaconą odpowiedź pilną=RPD=: opłata od ilości wyrazów na odpowiedź pilną za każdy wyraz po	24	Najmniej można opłacić zgóry 10 wyrazów. Pozatem ilość wyrazów opłacanej odpowiedzi pilnej, którą zawsze należy podać, jest nieograniczona.
	najmniej jednak	240	
	i ponadto należytość za blankiet na tę odpowiedź . . .	—	

Nr. porz.	PRZEDMIOT	Należytości jednostek	UWAGI
5	Za telegramy prasowe: opłata od wyrazu o 50% niższa od opłaty za telegram zwykły t. zn. od wyrazu . .	4	Telegramy prasowe oznaczone przed nagłówkiem słowem „Presse" przyjmuje się za za zniżoną opłatą tylko od godz. 18 do godz. 9. Telegramy prasowe pilne są niedozwolone. W telegramach prasowych są niedopuszczone znaki konwencjanalne z wyjątkiem =TMx= (patrz poz. 10).
6	Za telegramy prasowe Polskiej Agencji Telegraficznej: opłata od wyrazu	2	Inne warunki jak pod 5.
7	Za sprawdzenie telegramu = TC =: 25% opłaty telegramu zwykłego o takiej samej ilości słów jednakże bez dodatkowych opłat np. za odpowiedź, posłańca i t. p.		Telegramy państwowe (S) w mowie tajnej (umówionej lub szyfrowej) sprawdza się przy przetelegrafowaniu obowiązkowo.
8	Za poświadczenie odbioru: a) telegraf. zwykłe =PC= b) telegraf. pilne =PCD= c) pocztą =PCP= jak za list zwykły do 20 gramów wagi t. j.	80 240 10	O doręczeniu telegramu ze znakiem =PCP= zawiadamia się urząd nadawczy pismem służbowem (D. U. M. P. i T. № 5 str. 78 pkt. 18). W ruchu z zagranicą zawiadomienie to wysyła się listem opłaconym według zagranicznej taryfy.
9	Za doręczenie telegramu pocztą jako list polecony =PR= jako też za odebranie telegramu na poczcie jako list polecony =GPR= pobiera się należytość pocztową wyłącznie za samo polecenie listu t. j.	20	Za doręczenie telegramu pocztą jako list zwykły nie pobiera się żadnej należytości.

Nr. porz.	PRZEDMIOT	Należytości jednostek	UWAGI
10	Za telegramy o kilku adresach =TMx=:		Należytość za odpisy pobiera się tyle razy ile jest adresów mniej jeden.
	a) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu zwykłego	20	Znaki konwencjonalne jak np.=RP=,=XPP=,=XPT= i t. d. umieszcza się zawsze przed tym adresem, do którego się odnoszą, z wyjątkiem =D=, =TC=, które umieszczone przed pierwszym adresem obok znaku =TMx= odnoszą się do wszystkich adresów.
	b) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu pilnego	40	
11	Za telegramy ze znakiem umówionym =XPT= i =XPP= opłaca się prócz normalnej należytości za sam telegram:		Za telegramy ze znakami = XPP = lub = XPT = różnicę między złożoną przedpłatą a rzeczywistemi kosztami za posłańca ponosi nadawca, któremu też zwraca się w danym razie ewentualną nadwyżkę. Jeżeli telegram doręczono inną okazją, a nie umyślnym posłańcem, wówczas zwraca się nadawcy cały depozyt.
	a) jako przedpłatę (depozyt) na koszta doręczenia umyślnym posłańcem do wszystkich miejscowości pobiera się należytość jak za telegram zwykły o 10 wyrazach		O doręczeniu telegramu = XPT = posłańcem zawiadamia urząd oddawczy telegramem służbowym urząd nadawczy.
	b) za telegraficzne doniesienie (XPT) do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należytości na żądanie nadawcy . . .	80	O doręczeniu telegramu = XPP = posłańcem zawiadamia urząd oddawczy bezpłatnem pismem służbowem urząd nadawczy.
	lub za pocztowe doniesienie (XPP) do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należytości jak za zwykłą kartkę pocztową.		W obu wypadkach należy zawsze podać, ile wypłacono posłańcowi z kasy urzędu za odbytą drogę. Za doręczenie telegramu ze znakami = XPP = lub = XPT = nie pobiera posłaniec od adresata żadnej dopłaty (patrz Dz. U. M. P. i T. Nr. 5 ex 1923 str. 75 pkt. 10). Do kolejowych urzędów telegraficznych telegramy

Nr. porz.	PRZEDMIOT	Należytości jednostek	UWAGI
			=XPP= i = XPT = niedopuszczone, zaś telegramy ze znakiem konwencjonalnym = posłańcem = tylko na odpowiedzialność nadawcy.
12	Za telegramy nadawane telefonem przez abonentów za każde 100 słów lub część tychże	20	W razie cofnięcia telegramu nadanego telefonem nie zwraca się należytości za pośrednictwo telefoniczne, lecz wpisuje się abonentowi do rachunku miesięcznego.
13	Za telegramy nadeszłe odtelefonowane abonentom za każde 100 słów lub część tychże	10	Telegramy odtelefonowane uważa się za doręczone, niemniej jednak przesyła się ich oryginały abonentom przez pocztę jako list zwykły bezpłatnie.
14	Za pokwitowanie nadanego telegramu prywatnego . .	10	Wydaje się tylko na wyraźne życzenie nadawcy.
15	Za duplikat pokwitowania nadanego telegramu . . .	40	Prośba o wydanie duplikatu ani też sam duplikat nie podlegają opłacie stemplowej.
16	Za wydanie uwierzytelnionego odpisu telegramu nadanego lub nadeszłego:		Prośba o wydanie odpisu telegramu ani też sam odpis nie podlegają opłacie stemplowej.
	a) do stu słów	40	Odpis sporządza się na zwykłym blankiecie telegraficznym np.:
	b) za każde dalsze 100 słów lub część tychże po . . .	10	*„Odpis telegramu“* (tytuł) . . . . . . (tekst telegramu)
	ponadto należytość za blankiet telegraficzny na odpis . .	—	„Za zgodność“ (podpis i pieczęć urzędu).
17	Za każdy umówiony lub skrócony adres:		Adresat może zgłosić i opłacić także więcej aniżeli jeden adres umówiony lub skrócony dla swych telegramów.
	a) w Warszawie i Łodzi kwartalnie	1000	
	b) we wszystkich innych urzędach kwartalnie	600	

Nr. porz.	PRZEDMIOT	Należytości jednostek	UWAGI
18	Za doręczenie telegramów do kilku miejsc (biuro, mieszkanie) o różnych porach dnia w tej samej miejscowości: a) w Warszawie i Łodzi kwartalnie . . . . b) w innych urzędach kwartalnie	 1000 600	Adresaci, którzy posiadają skrócony lub umówiony adres, mogą także żądać doręczania im telegramów do kilku miejsc o różnych porach dnia jednakże tylko po uiszczeniu opłaty pod poz. 18. Od abonentów zgłaszających umówiony lub skrócony adres w ciągu kwartału pobiera się należytość w kwocie proporcjonalnej licząc 30 dni za miesiąc, do których jednak dnia zgłoszenia się nie wlicza. Za świadczenia te, jeżeli trwają krócej aniżeli kwartał, pobiera się należytości w stosunku proporcjonalnym jak pod poz. 17.
19	Za cofnięcie telegramu jeszcze nie odtelegrafowanego .	25	Należytość potrąca się ze złożonej opłaty, resztę zwraca się nadawcy. Telegramu nadawcy nie zwraca się.
20	Za telegramy nadane na rachunek złożonej zaliczki opłata dodatkowa od każdego telegramu	10	W razie cofnięcia takiego telegramu należytości dodatkowej nie zwraca się, lecz wpisuje nadawcy do rachunku.
21	Za wniesienie reklamacji z powodu niedoręczenia lub opóźnienia telegramu i t. p. . .	20	Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stemplowej. Jeżeli w jednem podaniu reklamowano kilka telegramów, uiszcza się należytość od każdego reklamowanego telegramu.

Nr. porz.	PRZEDMIOT	Należytości jednostek	UWAGI
			Należytość za złożoną reklamację zwraca się, jeżeli przeprowadzone dochodzenia wykazały, że reklamacja była uzasadniona.
22	Za odebranie telegramu na poczcie (poste restante (GP) lub w telegrafie (telegraphe restant TR)	5	Opłatę pobiera się wyłącznie przy nadaniu telegramu.
23	Za doręczenie telegramu z adresem niedokładnym	20	Opłatę pobiera się od adresata, jeżeli go musiano poszukiwać z powodu niedokładnego adresu.
24	Za zwrot przedpłaty złożonej przez nadawcę (patrz poz. 11) pobiera się należytość jak za jeden wyraz w dniu nadania telegramu.		Należytość ściąga się od nadawcy telegramu ze znakami =XPP=lub=XPT= przy zwrocie ewentualnej nadwyżki przedpłaty (depozytu) lub gdy się zwraca cały depozyt. Nadwyżka lub cały depozyt zwraca się w terminie sześciotygodniowym od dnia wysłania do nadawcy zawiadomienia o zwrocie.
25	Za blankiet telegraficzny nadawczy (patrz płatne druki).		

II. Obrót z zagranicą.

Czechosłowacja i Rumunja: *)
opłata od wyrazu telegramu zwykłego . . . . . . 16 cent.
Węgry: *)
opłata od wyrazu telegramu zwykłego . . . . . . 15 cent.
W. M. Gdańsk:*)
opłata od wyrazu telegramu zwykłego wynosi 15 centymów.

Stawki, podane w centymach przelicza się na marki polskie według każdocześnie obowiązującego ekwiwalentu franka złotego do marki polsk.

Stawki do innych krajów:
patrz „Zagraniczna taryfa telegraficzna“ (Dodatek do Dz. Urz. M. P. i T. nr. 26 ex 1922).

*) Należytości uboczne, mianowicie:
za =PC=, =PCD=, =PR=, =GPR= i =TMx= należy pobierać dług taryfy zagranicznej.

C. TARYFA TELEFONICZNA

ważna na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

I. Sieć telefoniczna.

§ 1. Sieć telefoniczna Państwa Polskiego składa się z:

a) Sieci lokalnych,

b) Połączeń międzymiastowych, tworzących razem sieć międzymiastową.

Korzystanie z sieci lokalnej dostępne jest za opłatą abonamentu (§ 13).

Za korzystanie z sieci międzymiastowej opłaca się należytości od poszczególnej rozmowy (§ 27).

§ 2. Sieci lokalne służą do porozumiewania się między sobą mieszkańców pewnego określonego terytorjum, mającego własny ośrodek życia miejscowego (przeważnie terytorjum powiatu z ośrodkiem w mieście powiatowem).

Sieć lokalna może posiadać:

a) jedną tylko centralę główną lub

b) jedną centralę główną oraz jedną lub kilka centrali pomocniczych, zależnie od miejscowych warunków.

§ 3. Centrala główna sieci lokalnej mieści się przeważnie w mieście powiatowem, w poszczególnych wypadkach również w większym ośrodku przemysłowym lub handlowym.

Centrale pomocnicze znajdują się w mniejszych miastach.

Określenie charakteru poszczególnych centrali i przynależności ich do pewnej sieci lokalnej należy do kompetencji Dyrekcji Poczt i Telegr.

§ 4. Teren, obsługiwany przez centralę główną lub pomocniczą, stosownie do odległości od niej, dzieli się na dwie strefy:

a) Pierwsza strefa obejmuje teren, leżący w promieniu 1-go, 2-ch lub 3-ch kilometrów od centrali głównej lub pomocniczej, a to zależnie od ilości abonentów danej sieci, mianowicie:

dla sieci z ilością do	100 abonentów	teren w promieniu	1 klm.
„ „ „ od	101 do 2000 abon.	„ „	2 „
„ „ „ „	2001 wzwyż	„ „	3 „

b) druga strefa obejmuje pozostały teren poza granicą pierwszej strefy.

§ 5. Sieć międzymiastową tworzą połączenia między wszystkiemi stacjami centralnemi oraz pomocniczemi odrębnych sieci lokalnych; dostępna jest ona do użytku publicznego za opłatą od poszczególnej rozmowy, której wysokość określa się w zależności od czasu trwania rozmowy i wzajemnej odległości krańcowych stacji łączących.

II. Należytości.

A. Opłaty za przyłączenie i przeniesienie aparatów.

§ 6. Kto chce zostać abonentem telefonicznym płaci za oddanie do użytku aparatu telefonicznego następujące należytości, a mianowicie:

a) abonenci, zamieszkali w obrębie strefy pierwszej za połączenie z centralą bez względu na ilość abonentów tejże jednorazowo po 1500 je-

dnostek za każde 100 mtr. lub ich część rzeczywistej długości linji telefonicznej.

b) abonenci, zamieszkali w drugiej strefie, oprócz opłaty podług punktu a) ponadto za każde 100 mtr. lub część ich rzeczywistej długości linji telefonicznej, położonej poza strefą pierwszą po 1800 jednostek;

c) za roboty instalacyjne w lokalu abonenta przy zakładaniu telefonu pobiera się jednorazowo 1500 jednostek.

O ile zachodzi potrzeba ustawienia nowych słupów, obowiązek ich dostarczenia do miejsca budowy w odpowiedniej ilości i jakości ciąży na nowym abonencie.

W razach wyjątkowych słupy mogą być dostarczone przez Zarząd Poczt i Telegrafów, za zwrotem wartości tychże i kosztów transportu do miejsca ustawienia.

§ 7. Przyłączenie aparatu dodatkowego, dzwonka dodatkowego lub kontaktów zatyczkowych uskutecznia się ze jednorazową opłatą ryczałtową, a mianowicie:

a) za przyłączenie w tym samym pokoju co i aparat główny 1500 jednostek;

b) za przyłączenie w tem samem mieszkaniu co i aparat główny 1800 jednostek;

c) za przyłączenie w tym samym budynku co i aparat główny 2000 jednostek;

d) o ile aparat dodatkowy ma być ustawiony w innym budynku, płaci abonent oprócz opłaty ryczałtowej (2.000 jednostek) za linję, łączącą aparat główny z dodatkowym, jak za linję dla aparatu głównego, t. j. należytości według § 6 wraz z uwagą co do słupów.

§ 8. Do centrali państwowej mogą być również przyłączone za zgodą właściwej Dyrekcji P. i T. egzystujące lub nowopowstające telefoniczne centrale prywatne pod następującemi warunkami:

a) system urządzeń centrali prywatnej winien odpowiadać systemowi urządzeń centrali państwowej;

b) wszystkie aparaty, obsługiwane przez taką centralę, mają się znajdować w jednej posiadłości;

c) liczba aparatów centrali prywatnej nie może być mniejszą niż 6,

d) obsługa oraz konserwacja centrali, aparatów i urządzeń wewnętrznych należy wyłącznie do właścicieli centrali prywatnej;

e) na każde 10 aparatów centrali prywatnej musi wypadać niemniej niż jedno połączenie z centralą państwową, przyczem ich budowę uskutecznia się za opłatą należytości podług § 6.

Przy ilości aparatów dodatkowych do 5 włącznie urządzenie centrali i utrzymanie aparatów wchodzi bezwzględnie w zakres działania Zarządu Poczt i Telegrafów podług norm dla aparatów dodatkowych. Obsługa centrali w tym wypadku należy do abonenta.

§ 9. Za przeniesienie aparatu głównego lub dodatkowego, względnie dzwonka dodatkowego, pobiera się jednorazowo opłaty jak następuje:

a) za przeniesienie w tym samym pokoju . .	1.500 jednostek
b) za przeniesienie do innego pokoju tego samego lokalu	1.800 „
c) za przenies. do innego lokalu tego samego budynku	2.000 „
d) za przeniesienie do innego budynku na tej samej lub innej posesji, prócz ryczałtowej opłaty (2.000 jednostek) według punktu c), dopłaca	

	abonent za każde 100 metrów lub ich część rzeczywistej długości linji nowej lub przedłużenia użytkowanej dotychczas:	
	w obrębie strefy pierwszej	1.500 jednostek
	„ „ drugiej	1.800 „
e)	za wymianę aparatu telefonicznego ściennego na stołowy i odwrotnie na żądanie abonenta	1.500 „
f)	gdy dwóch abonentów zamienia wzajemnie mieszkania lub pomieszczenia zawodowe, w których są stacje telefoniczne i zatrzymują dawne swe numera tych stacji, pobiera się jednorazową ryczałtową opłatę od każdego abonenta po	500 „
g)	gdy abonent żąda zmiany numeru z jakichkolwiekbądź powodów, pobiera się jednorazowo ryczałtową opłatę	500 „

Ponadto w sprawie nowych słupów obowiązują postanowienia § 6. Co do należytości budowlanych, obowiązują te same zastrzeżenia co przy § 6.

§ 10. Opłaty powyższe pobiera się zgóry przed oddaniem telefonu do użytku. Zwraca się je tylko w tym wypadku, jeżeli aparat telefoniczny nie mógł być oddany do użytku abonenta z winy Zarządu Telefonów. Jeżeli jednak ubiegający się o telefon po wniesieniu podania a przed oddaniem mu telefonu do użytku, prośbę swą cofnął, a Zarząd Telefonów poniósł już od tej chwili jakie wydatki z powodu przygotowań lub rozpoczęcia budowy, jeżeli wogóle jakąkolwiek budowę rozpoczęto, winien jest proszący wydatki te zwrócić. Przy obliczaniu takich wydatków nie uwzględnia się wartości użytych już materjałów, jeżeli one nic nie straciły na tej wartości i dadzą się ponownie użyć.

§ 11. Za współużywanie państwowych słupów telegraficznych i telefonicznych dla prywatnych urządzeń, tudzież za wynajęcie żył kablowych dla tych samych celów:

a)	Na słupach drewnianych za każde 100 metrów pojedyńczego przewodu rocznie	120 jednostek
b)	Na słupach żelaznych za każde 100 metrów pojedyńczego przewodu rocznie	240 „
	w obu wypadkach bez różnicy ilości drutu przewodów państwowych na słupach umieszczonych.	
c)	Za wynajęcie pojedyńczej żyły kablowej za każde 100 metrów rocznie	240 „
d)	Za wynajęcie podwójnej żyły kablowej za każde 100 metrów rocznie	420 „

Należytości, wymienione pod lit. *a, b, c,* i *d* § 11 za współużywanie państwowych urządzeń telegraficznych i telefonicznych przez prywatnych koncesjonarjuszów, mieszczą już w sobie należytości za konserwację przewodów koncesjonowanych, którą wykonywać mają tylko techniczne organa państwowe. Dopuszczenie organów koncesjonarjuszy prywatnych do konserwacji tych przewodów jest niedopuszczalne ze względów zasadniczych. Wykonanie dowieszania na linjach państwowych koncesjonowanych przewodów telefonicznych należy wyłącznie do państwowych organów.

Wykonanie to uskuteczniać się będzie za zwrotem rzeczywistych kosztów budowy, t. j. robocizny i materjałów, lub też za zwrotem rzeczywistych kosztów robocizny przez koncesjonarjusza, o ile on sam dostarczy materjałów. Materjały, dostarczone przez koncesjonarjusza, winny w zupełności odpowiadać typom państwowym.

W razie wygaśnięcia, unieważnienia lub zrzeczenia się koncesji, zdjęcie prywatnych urządzeń telefonicznych z linji państwowych wykonują tylko państwowe organa techniczne za zwrotem rzeczywistych kosztów, które ponosi koncesjonarjusz.

Koszty pod a) i b) winny być uiszczone przez koncesjonarjusza przed rozpoczęciem robót linjowych.

§ 12. Wszystkie przepisy i taryfy, zawarte w powyższych paragrafach, rozciągają się również na sieć podmiejską warszawską, którą należy uważać za sieć lokalną (§ 2), a jej centrale poza Warszawą za pomocnicze względem centrali głównej w Warszawie.

Dla abonentów załączonych bezpośrednio lub pośrednio t. j. za pomocą centrali pomocniczych, którzy pragną korzystać ze stałej komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej w Warszawie, wysokość abonamentu zasadniczego określa się jak dla sieci o ilości abonentów ponad 5.000.

Abonenci warszawskiej sieci telefonicznej podmiejskiej, prócz opłat przewidzianych w § 11, obowiązani są opłacać jeszcze dodatkowe należytości za użytkowanie kabla podziemnego, zapomocą którego są połączeni z centralą podmiejską.

Opłata ta wynosi za każde bezpośrednie połączenie z tą centralą 1600 jednostek miesięcznie.

B. Opłaty abonamentowe za korzystanie z sieci lokalnej.

§ 13. Wysokość opłaty abonamentowej dla abonentów połączonych z centralą główną lub pomocniczą zapomocą oddzielnych dla każdego abonenta przewodów, uzależnia się od:

a) kategorji abonamentu,

b) grupy, do której zaliczona jest dana sieć,

c) strefy, w obrębie której znajduje się aparat abonenta,

d) od tego, czy abonent załączony do stacji pomocniczej korzysta z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą roczną opłatą, czy też za opłatą poszczególnej rozmowy.

§ 14. Rozróżnia się następujące kategorje abonamentu:

a) Abonament prywatny. Do tej kategorji należą aparaty założone w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie do użytku abonenta i jego rodziny. Aparaty w mieszkaniach osób zawodów wyzwolonych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felczerów, akuszerek i t. p.), mogą być zaliczone do tej kategorji wtedy tylko, gdy osoby powyższe nie zatrudniają w tych mieszkaniach pomocników, lub innych pracowników, oraz gdy odwiedzająca ich klijentela nie ma dostępu do telefonu.

b) Abonament zbiorowy. Do tej kategorji zaliczają się aparaty urządzone w instytucjach państwowych, społecznych, handlowych lub przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, domach zdrowia, ambulatorjach, szkołach, kancelarjach, biurach adwokackich i t. p. i przeznaczone do użytuk abonenta i osób u niego pracujących.

c) Abonament publiczny. Do tej kategorji zaliczają się aparaty dostępne dla publiczności, jak to: w hotelach, restauracjach, kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, klubach, salach ogólnych domów bankowych, dla lokatorów jednego domu i t. p., również i sklepach, gdzie aparat założony jest w miejscu dostępnem dla użytku publiczności.

d) Abonament towarzyski. Do tej kategorji zaliczają się aparaty dwóch, trzech lub czterech różnych abonentów, połączonych ze stacją centralną zapomocą jednego wspólnego przewodu.

Jeżeli telefon abonentowy składa się z aparatu głównego i jednego lub kilku aparatów dodatkowych (bocznych) i poszczególne aparaty są używane w zakresie rozmaitych kategorji, wówczas zalicza się wszystkie aparaty, t. zn. całe urządzenie abonentowe do najwyższej kategorji, jaka w danym wypadku wchodzi w rachubę.

§ 15. W zależności od ilości abonentów, załączonych do danej centrali, bądź to głównej, bądź pomocniczej, zalicza się ona do grupy:

I-ej przy ilości abonentów do 50
II-ej „ „ „ od 51 do 100
III-ej „ „ „ od 101 do 2000
IV-ej „ „ „ od 2001 do 5000
V-ej „ „ „ ponad 5000.

§ 16 *). Opłata abonamentowa w zależności od kategorji abonamentu i grupy wynosi w pierwszej strefie:

Grupa	Ilość abonentów sieci	W strefie pierwszej t. j. w promieniu km	Abonam. miesięczny			Abonam. towarzyski miesięcznie		
			prywatny	zbiorowy	publiczny	w dwójkę	w trójkę	w czwórkę
			jednostek					
I	do 50	1	300	400	700	250	200	150
II	od 51—100	1	400	700	1000	300	250	200
III	od 101—2000	2	800	1000	1400	600	500	400
IV	od 2001 – 5000	3	1200	1500	2100	900	800	700
V	ponad 5000	3	1600	2100	3000	1200	1000	900

Ponadto o ile do abonowanego aparatu załączone są dodatkowe aparaty i przyrządy, umieszczone w tym samym budynku, od abonenta pobiera się miesięcznie:

a) za każdy aparat dodatkowy 75% opłaty abonamentowej za aparat główny w zależności od grupy.

*) Abonenci katowickiej sieci okręgowej, załączeni do central w Katowicach i Królewskiej Hucie, należą do IV grupy abonamentu; abonenci innych central pomocniczych katowickiej sieci okręgowej należą do III grupy abonamentu.

Abonenci innych sieci poza katowicką siecią okręgową należą do grup od I—III, zależnie od ilości abonentów w danej sieci.

Abonenci poszczególnych czterech grup dzielą się na trzy kategorje według zasad, przewidzianych w § 14 lit. a), b) i c).

b) za dzwonek dodatkowy — 50 jednostek.
c) za słuchawkę dodatkową (bez ryczałtu za załączenie) — 50 jednostek.
d) za dodatkowy kontakt zatyczkowy — 100 jednostek.
e) za aparat załączony na stałe do kontaktu stanowiący własność abonenta 50% opłaty abonamentowej za aparat główny w zależności od grupy.
f) za aparat załączony na stałe do kontaktu stanowiący własność skarbu pocztowego 75% opłaty abonamentowej za aparat główny w zależności od grupy.

§ 17. Oznaczona w § 16 opłata zasadnicza dotyczy abonentów w obrębie strefy pierwszej. Od abonentów położonych poza strefą pierwszą, pobiera się oprócz zasadniczej jeszcze opłatę za konserwację linji, a mianowicie: rocznie po 240 jednostek za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linji leżącej poza strefą pierwszą.

Za stacje sezonowe pobiera się od abonentów opłaty: za abonament za ½ roku, a za konserwację linji za cały rok.

§ 18. W abonamencie towarzyskim opłatę za konserwację linji poza strefą pierwszą obliczoną w stosunku do rzeczywistej długości całej linji wraz z odgałęzieniami według § 17, uiszczają poszczególni udziałowcy według zasady, iż każdy z nich płaci:

a) za te części linji, z których korzysta wspólnie z innymi udziałowcami, należność podzieloną przez ilość udziałowców, korzystających z danej części linji,

b) za część linji, która służy do jego wyłącznego użytku — całkowitą należność.

§ 19. Jeżeli aparat dodatkowy umieszczony jest w innym budynku niż główny, pobiera się oprócz zasadniczej opłaty według § 16 ponadto opłatę za konserwację linji po 240 jednostek rocznie za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linji, łączącej aparat główny z dodatkowym.

§ 20. Abonenci utrzymujący własnym kosztem prywatną centralę telefoniczną połączoną z centralą państwową, opłacają za każdą linję łączącą według kategorji abonamentu zbiorowego, za każdy zaś aparat dodatkowy załączony do centrali prywatnej po 1200 jednostek.

§ 21 *). Abonent stacji pomocniczej, który chce korzystać z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą opłatą roczną, oprócz zwykłego abonamentu według § 16 i należności za konserwację według § 17 dopłaca za odległość centrali pomocniczej od centrali głównej według poniższej tabelki:

Odległość stacji pomocniczej do centralnej licząc w kierunku prostym:	Opłata za odległość rocznie jednostek
do 10 klm.	2.400
od 11 do 20 klm.	3.600
od 21 do 30 „	5.040
od 31 do 40 „	7.200
od 41 wzwyż	9.000

Abonenci centrali pomocniczej, opłacający powyższy dodatek za odległość, mają prawo wzywać do rozmów abonentów wszystkich innych centrali w obrębie całej sieci lokalnej, natomiast wzywanymi być mogą do rozmowy tylko przez tych abonentów centrali pomocniczych, którzy taki sam dodatek złożyli. Abonenci centrali głównej są upraw-

*) § 21 nie obowiązuje na polskim Górnym Śląsku (patrz uwaga do § 16).

nieni wzywać do bezpłatnych rozmów abonentów tylko tych central pomocniczych, za których odległość złożyli powyższy dodatek. Czas trwania rozmowy może być jednak ograniczony do 6 minut, o ile istnieje więcej zgłoszeń na rozmowy za pośrednictwem tego samego przewodu, łączącego stację pomocniczą ze stacją centralną. Obsługa komutatora stacji pomocniczej odbywa się tyklo w godzinach normalnych czynności danego urzędu.

Abonenci stacji pomocniczej, którzy nie złożyli powyższej opłaty za odległość, płacą za rozmowy z abonentami innych stacji w obrębie tejże sieci lokalnej każdorazowo na zasadach ustanowionych dla rozmów międzymiastowych.

§ 22. Zaliczenie sieci telefonicznej do tej lub innej grupy odnośnie do wymiaru opłat odbywa się perjodycznie na podstawie obliczenia ilości głównych aparatów abonentowych danej centrali w ostatnim dniu kwartału kalendarzowego, przyczem ilość stwierdzona w dniu 31.XII powoduje zmianę taryfę od dnia 1 kwietnia,

ilość stwier. w dn. 31.III powoduje zmianę tar. od 1 lipca,

ilość stwier. w dn. 30.VI powoduje zmianę tar. od 1 października,

ilość stwier. w dn. 30.IX powoduje zmianę tar. od 1 stycznia.

Aparaty służbowe przy ustalaniu tej ilości nie są brane w rachubę.

§ 23. Opłaty abonamentowe winny być wnoszone zgóry: pierwsza rata za czas od dnia otwarcia telefonu u abonenta do końca miesiąca kalendarzowego zaraz po oddaniu telefonu do rozmów z abonentami miejscowej sieci i otrzymaniu rachunku, następne zaś raty za każdy miesiąc kalendarzowy, t. j. w terminach pierwszego stycznia, pierwszego lutego i t. d.

Opłaty abonamentowe winny być uiszczone przez abonenta najpóźniej w ciągu 3 dni od dnia następnego po doręczeniu rachunku. Opłaty już wniesione zwrotowi podlegają tylko wtedy, jeżeli abonent nie z własnej winy nie mógł używać telefonu przez najmniej 15 dni, licząc od dnia, w którym o tem doniósł właściwemu urzędowi telefonicznemu. Zwrot oblicza się proporcjonalnie za całą ilość dni, podczas których telefonu nie używano.

§ 24. W razie nieuregulowania należności w ciągu 3 dni, aparat abonenta wyłącza się z centrali, a po upływie dalszych 3 dni usuwa się z lokalu abonenta. Aparat może być włączony do sieci względnie ponownie założony dopiero po uregulowaniu należności przez abonenta, przyczem winna być pokryta również należność za czas rozłączenia z siecią danego aparatu, i rzeczywiste koszta poniesione przez Skarb Pocztowy przy odnotowaniu i ponownem załączeniu aparatu, jeżeli aparat został zdjęty. W tym ostatnim wypadku prócz zaległych należności winien abonent wnieść dodatkową opłatę za ponowne założenie aparatu według § 6 punkt c.

§ 25. Abonenci nie mają prawa odstępować za opłatą umieszczonego u nich aparatu telefonicznego do użytku osób obcych.

W razie stwierdzenia nadużyć pod tym względem abonent pozbawiony będzie niezwłocznie komunikacji telefonicznej bez zwrotu wniesionych opłat.

C. Opłaty za rozmowy międzymiastowe.

§ 26. Czas trwania rozmowy międzymiastowej oblicza się według jednostek 3-minutowych, przyczem część 3 minut uważą się za całą jednostkę.

Odległość, według której określa się wysokość opłaty za jednostkę czasu oblicza się w linji powietrznej pomiędzy głównemi stacjami, do których bezpośrednio załączeni są rozmawiający abonenci, względnie rozmównice.

Dla obliczenia tej odległości stosuje się system kwadratów taksowych według instrukcji podanej w spisie urzędów na str. VI.

§ 27. Rozmowy międzymiastowe podlegające opłacie dzielą się na państwowe i prywatne. Prywatne dzielą się na zwyczajne i pilne.

Opłata za jednostkę 3 min. rozmowy międzymiastowej wynosi:

na odległość do	25 kl.	po	jednostek	40
na odłgełość do	50 kl.	po	jednostek	80
na odległość do	100 kl.	po	jednostek	120
na odległość do	200 kl.	po	jednostek	200
i za każde dalsze	100 kl.	po	jednostek	50

Za rozmowy pilne pobiera się opłatę potrójną.

§ 28.*) Abonenci mogą zgłaszać rozmowy międzymiastowe z abonentami innych sieci, wymieniając naprzód nazwisko osoby, z którą chce się mówić lub wzywać do rozmównicy osoby, nie abonujące telefonu, zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń.

a) W pierwszym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę: za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy piątą część opłaty, przypadającej za 3 minutową rozmowę do danej miejscowości; jeżeli rozmowę zgłoszono jako pilną, oblicza się tę jedną piątą część należytości od taksy za rozmowę pilną.

Jeżeli zgłaszający rozmowę czy to w centrali, czy to w mównicy publicznej z jakiegokolwiekbądź powodu rozmowę cofnie, pobiera się za cofnięcie 1/5 część opłaty przypadającej za jednostkę zwykłej rozmowy w danej relacji. Za cofnięcie rozmowy prasowej pobiera się 1/5 opłaty, przypadającej za rozmowę prasową. Całą należytość zwraca się tylko w wypadkach, jeżeli zgłoszona rozmowa nie przyszła do skutku z winy urzędu lub też złego stanu przewodu albo aparatów. Zgłoszenia mają ważność do końca godzin urzędowych w centralach o służbie ograniczonej, a w centralach o służbie „N“ do godz. 24. Jeżeli zgłoszone rozmowy w ciągu tego czasu nie mogły być przeprowadzone, muszą być ponownie zgłoszone dnia następnego, o ile zgłaszający trwa w zamiarze przeprowadzenia rozmowy.

b) W drugim wypadku:

oprócz opłaty za przesłanie wezwania obliczonej jak w p. a) ponadto za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń 60 jednostek.

§ 29. Jeżeli wzywający lub wezwany nie stawił się do rozmowy, rozmowę uważa się za cofniętą, przyczem pobiera się opłatę, jak za cofnięcie rozmowy w wysokości, jak powiedziano w § 28.

---

*) Dla wyjaśnienia dodaje się, że rozmowy międzymiastowe „zamawiać“ można tylko na godziny nocne od 18 do 9 w formie abonamentu miesięcznego, za który opłaca się przypadające należności zgóry. Pozatem można rozmowy międzymiastowe tylko „zgłaszać“ i to albo z podaniem nazwiska osoby, z którą chce się mówić, albo bez takiej zapowiedzi. Przy zgłoszeniu należy wymienic miejscowość, numer telefonu, czas trwania rozmowy, t. zn. trzy minuty lub sześć minut i rodzaj rozmowy, t. zn. pilna czy zwykła. Jeżeli zgłaszający chce podać nazwisko osoby wezwanej, ma to uczynić zaraz po wymienieniu numeru.

Za reklamacje wnoszone w sprawach rozmów telefonicznych międzymiastowych wynosi opłata jak za reklamacje pocztowe, którą się uiszcza przez nalepianie znaczków pocztowych na podaniu.

§ 30. Za rozmowy miejscowe, prowadzone z rozmównic z abonentami tej samej co i rozmównica centrali pobiera się po 20 jednostek za każde 3 minuty rozmowy, za rozmowy prowadzone z rozmównic z abonentami innych centrali opłaty według taryfy dla rozmów międzymiastowych.

D. Inne opłaty.

1. Połączenia poza godzinami urzędowemi.

§ 31. a) W ruchu miejscowym:

Za połączenie jednorazowe przez jedną noc lub jedno południe 20 jednostek.

Miesięcznie za jednorazowe dziennie 300 jednostek.

Miesięcznie za dwurazowe dziennie 600 jednostek.

b) W ruchu zamiejscowym:

W ruchu zamiejscowym dopuszczalne są stałe połączenia nocne tylko na krótką odległość, jeżeli się temu nie sprzeciwiają względy technicznej natury i względy na korespondencję sieci przewodów, które w danym razie wchodzą w rachubę.

Zezwolenia udziela właściwa Dyrekcja Poczt i Telegrafów.

Prawo pierwszeństwa pomiędzy proszącymi przysługuje władzom państwowym, a w razie kolizji kilku władz, tej władzy, która pierwsza się zgłosiła. Jeżeli jednakże między konkurującemi władzami jest policja państwowa, to jej bezwarunkowo należy się pierwszeństwo.

Jeżeli do uskutecznienia połączeń takich potrzebne są jakie specjalne urządzenia techniczne, winien proszący zwrócić koszty ich zakupna i przysposobienia do użytku.

W ruchu międzymiastowym pobiera się:

a) za każde połączenie dwóch abonentów różnych miejscowości z centralami telefonicznemi bez nocnej służby potrójną należytość za rozmowę, jednakże najmniej . . . . 240 jednostek.

b) za połączenie abonenta w miejscowości bez służby nocnej z miejscowością ze służbą nocną, za każdą rozmowę nocną opłatę taryfową, prócz tego za wykonanie połączenia tak, jak w ruchu miejscowym . . . . 20 jednostek.

W ruchu międzymiastowym miesięczny abonament na połączenia poza godzinami urzędowemi jest niedozwolony.

2. Spis abonentów.

§ 32. Za spis abonentów, który otrzymuje każdy główny telefon abonentowy z urzędu, pobiera się cenę kosztów, ustaloną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów, a zatwierdzoną przez Gen. Dyrekcję Poczt i Telegrafów.

Doręczenie odbywa się bezpłatnie.

Za każdy dalszy egzemplarz spisu poza pierwszym egzemplarzem urzędowym, czy to do użytku aparatu głównego, czy to dla aparatów bocznych, dopłaca żądający 25% dodatek do ceny kosztów.

To samo odnosi się do dodatków do spisu abonentów.

Każdy uczestnik, posiadający jeden główny aparat abonentowy, ma prawo do jednorazowego bezpłatnego umieszczenia w spisie; kto abonuje więcej aniżeli jeden aparat główny, ma prawo być tyle razy umieszczonym bezpłatnie, ile abonuje aparatów głównych.

Abonentów umieszcza się pod literą, którą sami oznaczą, w przeciwnym zaś razie, którą urząd uzna za stosowną.

Umieszczenie bezpłatne nie może przekraczać objętości trzech wierszy druku przy dwuszpaltowym układzie spisu.

Za każde umieszczenie dodatkowe pod innemi literami o objętości do trzech wierszy pobiera się po 200 jednostek.

Treść umieszczenia można zastosować naogół do życzeń abonentów, jeżeli przeciw temu nie zachodzą jakie ważne przeszkody.

3. Nadawanie telegramów telefonem.

§ 33. Za telegramy nadawane telefonem przez abonentów pobiera się za każde 100 słów lub część tychże . . . . 20 jednostek.

W razie, jeżeli abonent nadany przez telefon telegram cofnie przed odtelegrafowaniem go, nie zwraca się mu należytości za pośrednictwo telefoniczne, t. zn. wstawia się ją do rachunku miesięcznego prócz należytości za cofnięcie telegramu.

Za telegramy nadeszłe, odtelefonowane abonentom, pobiera się za każde 100 słów lub część tychże . . . . . . 10 jednostek.

Telegramy odtelefonowane uważa się za prawidłowo doręczone, niemniej jednak przysyła się ich oryginały abonentom przez pocztę, jako listy zwykłe bezpłatnie.

III. Opłaty

ważne tylko na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego.

§ 34. a) Za każdy boczny aparat szeregowy, urządzony na tej samej posiadłości, gdzie stacja główna, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji przy użyciu dostarczonych przez Państwowy Zarząd Telefonów szafek łącznikowych:

przy jednem połączeniu z centralą rocznie . .	1.200	jednostek
„ dwóch połączeniach z centralą rocznie . .	1.500	„
„ trzech połączeniach z centralą rocznie . .	1.800	„
więcej jak trzech połączeniach z centralą. . .	2.040	„

b) Za każdy inny boczny aparat szeregowy:

przy jednem połączeniu z centralą rocznie . .	1.200	„
„ dwóch połączeniach z centralą rocznie . .	1.800	„
„ trzech połączeniach z centralą rocznie . .	2.040	„
„ więcej jak trzech połączeniach z centralą .	2.400	„

c) Za każde pełne 10 mtr. lub część tychże kabla, użytego do połączenia dostarczonych szafek łącznikowych między sobą przy jednem połączeniu z centralą

rocznie	180	„
przy dwóch połączeniach z centralą rocznie . .	240	„
„ trzech połączeniach z centralą rocznie . .	300	„

„ więcej jak trzech połączeniach za każde dalsze połączenie z centralą 60 jednostek więcej, t. j. 360 jednostek i t. d.;

d) Przy połączeniach między stacjami bocznemi, zwyczajnemi aparatami i bocznemi stacjami o szeregowem załączeniu za każdą boczną stację z aparatem zwyczajnym dodatek rocznie . . . . 180 jednostek

e) Za przemianę bocznych stacyj o zwykłych aparatach na boczne stacje o szeregowem załączeniu, jakoteż za przełożenie i zmianę bocznych stacyj o szeregowem załączeniu, koszta własne z wyłączeniem kosztów szafki łącznikowej i materjału budowlanego.

f) Za specjalne urządzenia do ochrony kabli przed uszkodzeniem tychże koszta rzeczywiste.

g) Za urządzenia podsłuchowe za każdą szafkę, zaopatrzoną w takie urządzenie podsłuchowe, i za każdy przewód, który może być podsłuchany, rocznie. . 180 „

Różne urządzenia.

§ 35. Za bezpośrednie połączenie aparatów dwóch stacji oprócz dodatku za przewód według § 7, za rozszerzenie wewnętrznych technicznych urządzeń w obydwóch stacjach, o ile one znajdują się w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych tej samej osoby i na tej samej posiadłości, razem rocznie . . . . 600 jednostek

w innym wypadku rocznie . . . . 1.200 „

§ 36. Opłata ryczałtowa za aparaty boczne, urządzone nie przez Państwowy Zarząd Telefonów:

1. Za każdą boczną stację, umieszczoną w ubikacji mieszkaniowej lub zawodowej właściciela stacji głównej i w obrębie tej samej posiadłości co stacja główna, rocznie . . . . 480 jednostek

2. Za każdą inną boczną stację . . . . . . 600 „

§ 37. Za wykonane przez Zarząd Państwowych Telefonów urządzenia telefoniczne z gniazdami wtyczkowemi pobiera się:

1. Za każde gniazdo wtyczkowe rocznie . . . . 360 jednostek

2. Za przewód, łączący gniazda wtyczkowe między sobą i ze stacjami głównemi lub bocznemi, za każde pełne 100 metr. lub część tychże podwójnego przewodu, rocznie . . . . 180 jednostek

3. Za każdą szafkę łącznikową, przeznaczoną do włączania się w gniazda wtyczkowe, należytość jak za stacje boczne wedle stawek § 36.

4. Przy urządzeniach, oddalonych więcej niż 5 klm. od centrali, za nadwyżkę długości przewodu, mierzonego od stacji głównej, te same dodatki budowlane, jak przy stacjach głównych, według § 17.

5. Przy urządzeniach telefonicznych z gniazdami wtyczkowemi, których nie urządził Państwowy Zarząd Telefonów, pobiera się za każdą szafkę łącznikową, przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe, należytość, jak za boczną stację wedle stawek § 36.

§ 38. Dodatkowe urządzenia przy stacjach telefonicznych (dzwonki, tarcze spadkowe, mikrofony, induktory, słuchawki) są dozwolone tylko w obrębie posiadłości stacji telefonicznej. Opłata wynosi:

1. Za każdy dodatkowy dzwonek rocznie . . . . 240 jednostek

2. Za każdą dodatkową tarczę spadkową rocznie 240 „

3. Za drugi mikrofon rocznie . . . . 300 „

4. Za każdy dodatkowy dzwonek innej konstrukcji, aniżeli używany przez Państwowy Zarząd Telefonów, rocznie . . . . 300 „

5. Za dodatkowy induktor do aparatu telefonicznego dla baterji centralnych, rocznie . . . . . . 240 jednostek

6. Za przyrząd do chwilowego wyłączenia aparatu telefonicznego lub słuchawki, rocznie . . . . . . 240 „

7. Za urządzenie dzwonkowe, dołączone do tarcz spadkowych i za drugą słuchawkę, nie pobiera się żadnych bieżących opłat.

8. Koszta sprawienia i utrzymania dodatkowych urządzeń od punktu 4 do 7 wraz z dodatkowemi materjałami zwraca abonent Zarządowi Państwowych Telefonów. Przedmioty, kupione na rachunek abonenta, stają się jego własnością. Dołączenia osobnych dzwonków, uskutecznione przez samego abonenta do stacji telefonicznych, wykonanych przez Państwowy Zarząd Telefonów, muszą odpowiadać wymogom technicznym, przepisanym przez Państwowy Zarząd Telefonów.

Należytość za każdy dzwonek wynosi rocznie . . 240 jednostek

Za wszelkie inne dostarczone i wykonane dodatkowe urządzenia nie objęte tym paragrafem, ustanawia Państwowy Zarząd Telefonów od wypadku do wypadku warunki dostarczenia, przymocowania i utrzymania tych urządzeń.

§ 39. Dołączony do aparatu telefonicznego drugi aparat telefoniczny ręczny uważa się za boczną stację; opłata wynosi:

1. Przy stacjach głównych i bocznych, urządzonych przez Państwowy Zarząd Telefonów rocznie . . 480 jednostek

2. Przy stacjach bocznych, urządzonych nie przez Państwowy Zarząd Telefonów . . . . 360 „

§ 40. Za używanie przewodów, których koszta budowy przekraczają zwyczajne wydatki budowy, pobiera się oprócz przypadających zwykłych opłat 70% dodatku do kosztów nadzwyczajnych.

§ 41. Za aparaty, które są przeznaczone do umieszczenia w ubikacjach wilgotnych, płaci abonent 80% kosztów ich sprawienia. Oprócz tego pokrywa abonent koszta naprawy uszkodzonego z powodu wilgoci aparatu.

3. Różne opłaty.

§ 42. a) Należytość za codzienne podawanie dokładnego czasu abonentom rocznie . . . . 600 jednostek

b) za wcześniejsze zniesienie urządzeń telegraficznych i telefonicznych za każdą stację główną lub boczną 600 „

IV. Obrót z zagranicą.

Opłaty za rozmowy telefoniczne międzymiastowe.

Austrja:

Opłata za rozmowę między Wiedniem z jednej strony a Cieszynem — 1 fr. 40 c.

Bielskiem, Bystrą, Kamienicą śląską i Olszówką dolną — 1 fr. 60 c.

Skoczowem, Strumieniem i Ustroniem — 1 fr. 80 c.

Andrychowem, Dziedzicami, Kętami, Krakowem, Wadowicami i Żywcem — 2 fr.

Bochnią, Chrzanowem, Trzebinią i Wieliczką — 2 fr. 40 c.

Będzinem, Dąbrową Górniczą, Oświęcimiem, Sosnowcem, Szczakową, Kielcami, Nowym Sączem, Tarnowem, Zakopanem, Katowicami, Królewską Hutą, Mysłowicami, Tarnowskiemi Górami i Warszawą (ta ostatnia relacja jeszcze nie wprowadzona) — 2 fr. 60 c.

Borysławiem, Jasłem, Jarosławiem, Krosnem, Przemyślem, Rzeszowem, Sanokiem, Drohobyczem, Lwowem, Schodnicą i Stryjem z drugiej strony — 3 fr.

Bielskiem a Unter-Waltersdorf — 2 fr.

Bielskiem a Semriach — 2 fr. 60 c.

Krakowem a Wiener Neustadt — 3 fr. 20 c.

Starym Sączem i Zawierciem z jednej strony a Wiedniem z drugiej strony — 2 fr. 80 c.

za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą.

Opłata za rozmowy prasowe o 50% niższa.

Czechosłowacja:

Opłata za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą wynosi:

do 25 klm. — 40 cent.
„ 50 „ — 80 „
„ 100 „ — 120 „
„ 200 „ — 200 „
i za każde dalsze 100 klm. — 50 cent.

Niemcy:

Opłata za 3-minutową rozmowę zwykłą między Krakowem a Bytomiem — 1 fr. 50 c.

Warszawą a Bytomiem — 2 fr. 10 c.

W ruchu telefonicznym między polskim Górnym Śląskiem a niemieckim Górnym Śląskiem i resztą Niemiec obowiązuje oddzielna taryfa ogłoszona urzędom przez Inspektorat Poczt i Telegrafów w Katowicach.

Rumunja:

Opłata za każdą 3-minutową jednostkę rozmowy między:

a) Przemyślem, Brodami, Jarosławiem, Lwowem a Czerniowcami, Radowcami, Suczawą względnie innemi miejscowościami Bukowiny i odwrotnie — 2 fr.
b) między Stryjem, Tarnopolem, Czortkowem, Drohobyczem a Czerniowcami, Radowcami, Suczawą względnie innemi miejscowościami Bukowiny i odwrotnie — 1 fr. 50 c.
c) między Stanisławowem, Kołomyją, Śniatynem a Czerniowcami, Radowcami, Suczawą względnie innemi miejscowościami Bukowiny i odwrotnie — 1 fr.

W. M. Gdańsk:

Opłata za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą wynosi:

do 25 klm. — 60 c.
„ 50 „ — 1 fr. 20 „
„ 100 „ — 1 „ 80 „
i za każde dalsze 100 klm. — 60 c.

2

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 13 grudnia 1923 r. L. 4216/XI w sprawie zaprowadzenia t. zw. telegramów listowych.

Na mocy artykułu 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. Praw P. P. Nr. 44, poz. 310 Rz. Urz., M. P. i T. Nr. 9 z roku 1919) zarządzam dopuszczenie do wymiany w ruchu wewnętrznym, pod nazwą telegramów listowych, specjalnej kategorji telegramów prywatnych, za które pobierana będzie opłata o 50% niższa, niż opłata za telegram zwykły o tejże ilości słów.

Przyjmowanie od nadawców, odtelegrafowywanie i doręczanie adresatom telegramów listowych, odbywać się będzie na zasadach następujących:

§ 1. Telegram prywatny może być traktowany jako telegram listowy przy zachowaniu wszystkich następujących warunków:

a) o ile nadawca sam to zaznaczył, wypisując przed adresem telegramu znak konwencjonalny —LT— (lettre télégramme). Znak ten wlicza się do ogólnej ilości wyrazów danego telegramu, opłacanych według taryfy zniżonej.

b) O ile tekst telegramu zredagowano w języku jawnym (zwykłym). Ilość słów oblicza się według postanowień regulaminu dla telegramów zwykłych w języku jawnym.

c) O ile telegram nie zawiera żadnych szczególnych zleceń nadawcy, jak np.: —RP—, —TC—, —D— i t. p., z wyjątkiem znaku konwencjonalnego —poste restante—, który jednak w danym wypadku musi być wyrażony nie znakiem skróconym —GP— a pełnemi słowami.

W omawianym wypadku należy przed adresem napisać najpierw znak —LT— a dopiero na drugim miejscu —poste restante—. Np.: —LT— Poste restante— Włodzimirski Tarnów.

d) O ile miejscem nadania i przeznaczenia telegramu są urzędy, które pełnią służbę telegraficzną bez przerwy w ciągu całej doby lub całego dnia (oznaczone w spisie urzędów literą N lub N/2). Urzędy z ograniczoną służbą dzienną (oznaczone w spisie urzędów literą C lub L), jak również urzędy kolejowe nie są uprawnione do przyjmowania od nadawców i doręczania adresatom telegramów listowych.

§ 2. Telegramy listowe nie mogą być nadawane w drodze telefonicznej, a tylko bezpośrednio w urzędzie i to w godzinach ściśle oznaczonych, a mianowicie: między 18 a 23-cią.

§ 3. Przyjmowanie telegramów listowych od nadawców może być czasowo wstrzymane w razie przeszkód w połączeniach telegraficznych natury technicznej lub nadzwyczajnego nagromadzenia telegramów wyższej kategorji.

§ 4. Telegramy listowe podlegają odtelegrafowaniu do urzędów przeznaczenia z reguły tylko w godzinach nocnych po wydaniu w danym kierunku wszystkich telegramów wyższych kategorji do telegramów prywatnych zwykłych i telegramów zniżkowych zamorskich włącznie.

W razie nieukończenia wydawania telegramów listowych w godzinach nocnych, podlegają one odtelegrafowaniu w godzinach rannych w ogólnej kolejności bądź drogą bezpośrednią, bądź okrężną.

§ 5. Telegramy listowe, otrzymane w urzędzie odbiorczym, urząd ten doręcza adresatowi nie przez swoich depeszowych, a przekazuje poczcie, która doręcza je jak zwykłe listy według przepisów, przewidzianych dla zwykłej korespondencji listowej. Telegram przekazany poczcie, winien być doręczony adresatowi przy najbliższym chodzie, który przypada według rozkładu służby doręczeń poczty listowej.

Jeżeli adresat telegramu listowego nie mieszka w obrębie miejscowego okręgu doręczeń danego urzędu pocztowego, należy oddać go listonoszowi wiejskiemu, o ile taki jest ustanowiony, lub posłańcowi gminnemu, który przychodzi po odbiór poczty dla mieszkańców wymienionej w adresie miejscowości, chyba, że adresat sam zgłasza się stale po swoją pocztę.

W takich razach nazwa miejscowości zamieszkania adresata musi być w adresie telegramu wymieniona bez żadnych dodatków, jako przedostatnie słowo, np.:

—LT— Siemieński Pawłosiow Jarosław.

Zastrzeżenia nadawcy lub odbiorcy, by telegram listowy był doręczony przez ekspresa jak list ekspresowy, nie może być uwzględnione.

§ 6. Niedoręczalne telegramy listowe zwraca urząd pocztowy temu urzędowi telegraficznemu, od którego je otrzymał, jak zwykłą korespondencję listową.

Urząd telegraficzny bez zawiadamiania o tem nadawcy telegramem służbowym, niszczy je po upływie sześciu tygodni (42 dni), licząc od dnia następnego po dniu nadejścia telegramu.

W razie wyjazdu adresata, telegram listowy może być dosłany tylko pocztą, za co nie pobiera się żadnej dodatkowej opłaty.

Jeżeli adresat wyjechał za granicę, dosyła się telegram listowy, jako nieopłacony list zwykły.

§ 7. Telegramy służbowe płatne i bezpłatne, wymienione w sprawie telegramów listowych, odtelegrafowuje się bez względu na porę dnia.

Za tego rodzaju telegramy służbowe, płatne t. zw. „St“, należy pobierać opłatę, jak za telegramy zwykłe, t. j. niezniżoną.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 15 stycznia 1924 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister:
Moszczyński.

Zarządzenia. 3

Nakład nalepek drukowanych dla uszkodzonych listów amerykańskich i listów adresowanych do zagranicznych przedstawicielstw dyplomatycznych i członków tych przedstawicielstw.

Dla wyraźnego zaznaczenia faktu otrzymania w stanie uszkodzonym niektórych kategorji listów, a mianowicie: listów amerykańskich wogóle, oraz listów, adresowanych do zagranicznych przedstawicielstw dyplomatycznych i do członków tych przedstawicielstw, wydane zostały specjalne nalepki, które otrzymały w spisie druków bieżący nr. 31 a.

Nalepek tych należy używać jedynie jako znaków, uwidaczniających stwierdzenie przez urzędy pocztowe uszkodzenia lub naruszenia powyżej wymienionych listów, w miejsce stosowanych dotychczas adnotacji, wykonywanych bądź stemplem, bądź odręcznie, nie należy zaś używać tych nalepek do zabezpieczenia zawartości listów.

W myśl powyższego sortownie listów amerykańskich będą zabezpieczać uszkodzone listy amerykańskie w sposób dotychczasowy według przepisu zawartego w § 7 rozp. z dnia 25.VII 1921 r. L. 13495/683/V (Dz. Urz. Nr. 36 poz. 116 z 1921 r.) z tą jedynie zmianą, że po zabezpieczeniu uszkodzonego listu nalepkami dostarczonemi przez sortownię zamiast odręcznego napisu lub niewyraźnego odcisku stempla „uszkodzenie skonstatowała sortownia w . . . .“, nakleją nalepkę drukowaną Nr. 31 a, którą następnie uzupełnią odręczną adnotacją stosownie do nadruku.

Do zaopatrywania drukowanemi nalepkami uszkodzonych i naruszonych listów, adresowanych do zagranicznych przedstawicielstw dyplomatycznych i do członków tych przedstawicielstw, obowiązany jest każdy urząd (ambulans), który stwierdzi uszkodzenie. Nalepki należy naklejać na czystem miejscu koperty, na stronie zamknięcia lub na stronie adresowej, tak aby pierwotne napisy, odciski datowników i ślady uszkodzenia lub naruszenia pozostały widoczne i mogły w razie potrzeby stanowić podstawę do dochodzeń. Listy, których zawartość wskutek znacznego uszkodzenia opakowania mogłaby ulec zagubieniu należy przewiązać nicią lub cienkim szpagatem i, po zrobieniu węzła pozostające końce przewiązki przymocować do opakowania, zaklejając omawianą nalepką, przyczem nalepka winna przypaść na nienaruszonem i czystem miejscu opakowania. Oznaczanie w powyższy sposób uszkodzonych listów winno być wykonane zapomocą jednej tylko nalepki i listów, opatrzonych już nalepką przez urząd poprzedni, nie wolno urzędom dalszym oklejać własnemi nalepkami.

Przy wypełnianiu nalepek należy obok nadruku „Nadszedł uszkodzony z . . . . . .“ dopisać odręcznie w pełnem brzmieniu nazwę urzędu, który sporządzał odsyłkę, z dodaniem daty jej sporządzenia zgodnie z odciskiem datownika na otrzymanej karcie odsyłkowej. Na nalepce powinny być umieszczone podpisy 2 funkcjonarjuszów, którzy mieli do czynienia z listem uszkodzonym, i w oznaczonem miejscu odcisk datownika w połowie na nalepce, w połowie na opakowaniu przesyłki. Oprócz wypełnienia nalepki w powyższy sposób czytelnie, starannie i czysto, nie wolno na przesyłkach dopisywać żadnych innych uwag.

Zwraca się uwagę urzędów, że ze względu na ograniczony i kosztowny nakład druku, przydzielona urzędom ilość nalepek wystarczyć powinna przynajmniej na 1 rok, skutkiem czego nalepek tych używać należy jak najoszczędniej i tylko w miarę istotnej potrzeby i że funkcjonarjusze, posługujący się nalepkami niewłaściwie, pociągani będą do surowej odpowiedzialności.

Nalepki otrzymają sortownie listów am. i wszystkie urzędy wymiany (stałe i ambulanse) od swych przynależnych Składnic dyrekcyjnych, a U. p. Warszawa 1 z Głównego Składu druków przy M. P. i T.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem otrzymania nalepek.

L. 4461/VI z 19 grudnia 1923 roku.

4

Podwyższenie maksymalnej kwoty asygnat pocztowych.

Podwyższa się maksymalną kwotę asygnat pocztowych, a mianowicie:

1) asygnaty pocztowe do urzędów pocztowych korzystających

z obrotu żyrowego Pocztowej Kasy Oszczędności w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej mogą opiewać na kwotę do **50.000.000** (pięćdziesiąt miljonów) marek,

2) do wszystkich innych urzędów pocztowych na kwotę do **25.000.000** (dwadzieścia pięć miljonów) marek,

3) asygnaty imienne, wystawiane dla funkcjonarjuszów pocztowych na zaliczki na płace i zapomogi na wpisy szkolne, mogą opiewać na kwotę do 50.000.000 (pięćdziesiąt miljonów) marek.

Wydziały Rachunkowe Dyrekcji (Inspektoratu) Poczt i Telegrafów, oraz urzędy pocztowe, mają ściśle przestrzegać obowiązujących przepisów i środków ostrożności przy załatwianiu tych asygnat.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Zarządzenie Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 3 listopada 1923 r. L. 1983/III (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 50 poz. 230) uchyla się.

L. 2381/III z dnia 19 grudnia 1923 r.

Okólniki.

Wykaz władz i urzędów, którym przysługuje prawo nadawania przesyłek listowych za opłatą ryczałtową.

W wykazie władz i urzędów, którym przysługuje prawo nadawania przesyłek listowych za opłatą ryczałtową (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 25 z 1923) w części 14. Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego należy dopisać:

Rady Szkolne Powiatowe na terenie Małopolski.

Nr. 5492/VI z dn. 21 grudnia 1923 roku.

Opłata składowego za paczki za dnie, w których doręczanie przesyłek ustaje.

Zarządzenie, mocą którego postanowiono, że niedziele i święta uroczyste, w których doręczanie przesyłek ustaje, są wolne od składowego za paczki, uchyla się z dniem 1 stycznia 1924.

Wobec powyższego w przepisach wykonawczych do rozp. M. P. i T. z dnia 21.XII. 1921. L. 2548/IV (Dz. U. M. P. i T. Nr. 1 z 1922 str. 2) w ustępie do § 1 skreślić tekst: „Dnie, w których doręczanie przesyłek ustaje, są wolne od składowego za paczki“.

L. 6011/VI, z dn. 21 grudnia 1923 r.

Nadmiary i zasiłki kasowe w zaokrąglonych sumach.

Wszelkie nadmiary i zasiłki kasowe należy aż do dalszego zarządzenia ustalać w sumach zaokrąglonych do 100.000 (sto tysięcy) mkp.

L. 2346/III z dnia 20 grudnia 1923 r.

Wykaz zakazanych czasopism.

(Patrz Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 49 z 1923).

Na mocy rozporządzenia powołanych władz zakazany jest przywóz do Rzeczypospolitej Polskiej, rozpowszechnianie w kraju i przewóz zagranicę następujących wydawnictw:

№ porząd.	Nazwa wydawnictwa	Miejsce i kraj wydania	Język wydawnictwa
336	„Tagesbote" (czasopismo)	Berno morawskie (Czechosłowacja)	niemiecki

Nr. 6015/VI z 20 grudnia 1923 roku.

Zaginięcie stempelka „R" do listów poleconych.

W agencji pocztowej Złotorja n/Wisłą, przynależnej administracyjnie do urzędu pocztowego Toruń 1, zaginął dnia 28 września b. r. stempelek „R" do listów poleconych z legendą „Złotorja n/Wisłą".

Zawiadamia się o tem urzędy pocztowe z poleceniem zwracania szczególnej uwagi na listy z odciskiem zaginionego stempelka i bezzwłocznego zgłoszenia tu o ewent. spostrzeżeniach o nadużyciu tegoż.

W miejsce zaginionego stempelka otrzyma agencja stempelek nowy z literą rozpoznawczą „a".

L. 6332/III z dnia 20 grudnia 1923 r.

Zmiany w obiegu poczty.

Z dniem 1-go stycznia 1924 r. zaprowadza się obieg poczty między Silniczką a Włoszczową.

Równocześnie wstrzymuje się obieg poczty między Silniczką a Radomskiem.

L. 3042/VIII z dnia 20 grudnia 1923 r.

Bliższe określenie nazwy urzędu pocztowego Oszmiana (powiat Oszmiański).

Celem odróżnienia nazwy urzędu pocztowego Oszmiana (powiat Oszmiański) od podobnie brzmiącej nazwy uruchomić się mającej agencji pocztowej Oszmiana Dworzec (powiat Oszmiański) ustala się dla nazwy urzędu pocztowego Oszmiana bliższe określenie „Oszmiana miasto".

Wobec tego należy w pismach i sprawozdaniach używać ustalonej nazwy wymienionego urzędu i stosownie do tego poprawić spis urzędów i agencji pocztowych.

L. 5039/V z dnia 20 grudnia 1923 r.

Niewłaściwe przyjmowanie przekazów telegraficznych do agencyj pocztowych.

Niektóre urzędy pocztowe przyjmują wbrew postanowieniom rozporządzenia Ministra Poczt z dnia 21.XII 1921 r. L. 2837/V i z dnia 3/VII 1922 r. L. 3475/V (Dz. Urz. Nr. 57/21 i Nr. 34/22) przekazy telegraficzne do agencji pocztowych.

Wzywa się urzędy pocztowe, aby stosowały się ściśle do obowiązujących przepisów i bezwarunkowo nie przyjmowały przekazów telegraficznych do agencji pocztowych, agencjom pocztowym zaś zakazuje się wypłaty nadeszłych telegramów przekazowych.

Stacje wezłowe i ewentualnie stacje końcowe, które zauważą niewłaściwe przyjęcie przekazu telegraficznego, mają odnośny telegram anulować i powiadomić o tem stację nadawczą, ta zaś urząd nadawczy przekazu. Po nadejściu z powrotem blankietu przekazu telegraficznego, zarządzi urząd nadawczy zwrot kwoty przekazowej nadawcy przekazu.

Nadeszłe blankiety nadawcze przekazu telegraficznego i ewentualnie nadeszłe telegramy przekazowe mają agencje zwrócić niezrealizowane do miejsca nadania.

L. 11. 156/VIII z dnia 11 grudnia 1923 r.

Zwrotne poświadczenia odbioru w ruchu międzynarodowym.

W myśl postanowień światowej konwencji pocztowej, zawartej w Madrycie dnia 30 listopada 1920 r., używane są w ruchu międzynarodowym zwrotne poświadczenia odbioru (avis de réception) wielkości i grubości kartki pocztowej.

W razie żądania przez nadawcę zwrotnego poświadczenia odbioru urząd nadawczy zaopatruje odnośną przesyłkę poleconą w dobrze uwydatniony napis „Avis de réception“ lub w skróceniu „A. R.“ i dołącza do przesyłki w sposób trwały, ze strony zewnętrznej, należycie wypełniony formularz zwrotnego poświadczenia odbioru (druk nr. 52). O ile druk nie dojdzie do urzędu przeznaczenia, ten ostatni sporządza z urzędu nowe zwrotne poświadczenie odbioru.

Nadeszłe z zagranicy zwrotne poświadczenia odbioru, po należytem wypełnieniu druku, t. j. po podpisaniu poświadczenia przez odbiorcę lub jego pełnomocnika, w miejscu na to przeznaczonem, urzędy oddawcze zwracają w stanie otwartym (bez koperty) i bez żadnej opłaty wprost pod adresem nadawcy przesyłki, uwidocznionym na stronie adresowej poświadczenia.

Ponieważ mimo tut. okólnika z 23 stycznia 1922 r. Nr. 7/XII (Dz. Urz. Nr. 6 z 1922 r. str. 97) w sprawie nowego nakładu druku nr. 52 (zwrotne poświadczenie odbioru — avis de réception) oraz zniesienia druku nr. 53 (koperta na recepisy zwrotne), niektóre urzędy polskie przesyłają nadal zwrotne poświadczenia odbioru do zagranicy w kopertach, podaje się powyższe do ścisłego przestrzegania celem wykluczenia dalszych usterek ze strony zagranicy.

L. 9809/VII z dnia 16 grudnia 1923 r.

Telegramy do Irlandji.

W związku z zarządzeniem z 26 września b. r. L. 3486/IX (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 45, str. 835, poz. 193) wyjaśnia się, że spis urzędów telegraficznych w Wolnem Państwie Irlandji zamieszczony został w dodatku Nr. 7 do międzynarodowego spisu urzędów telegraficznych.

Inne urzędy (patrz Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 51, str. 971 „Poczta w Wolnem Państwie Irlandji") należą do Wielkiej Brytanji.

Opłata za telegramy do Irlandji wynosi 38½ centyma.

L. 4407/XI z dnia 15 grudnia 1923 r.

Zniesienie ograniczeń w prywatnym ruchu telegraficznym z zagranicą.

Ograniczenia w ruchu telegraficznym z Grecją ogłoszone okólnikami z dn. 20 listopada L. 4197/IX oraz z dn. 28 listopada L. 4212/IX zostały zniesione.

L. 4434/XI z dnia 15 grudnia 1923 r.

Podwyższenie opłaty manipulacyjnej w obrocie czekowym P. K. O.

Od 1 stycznia 1924 r. podwyższa się opłatę manipulacyjną w obrocie czekowym P. K. O. do wysokości marek 10.000.

L. 35516/D. T. z 20 grudnia 1923 r.

Wykaz książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione *).

№	Miejsce wystawienia	Dzień	Nazwisko i imię	Kwota	Uwagi
239352	P.K.O. W-wa	28 X.1923	Wiesiołowska Wanda-Zygmunta	złp. 60.—	
238019	Rogoźno pozn.	26/IX.23	Szubert Maksymiljan	„ 14.—	
205460	Inowrocław	11/VI.23	Kruk Juljan	„ 80.—	

Wykaz odnalezionych książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są dozwolone.

№	Miejsce wydania	Dzień	Nazwisko i imię	Kwota	Uwagi
219.840	Urz. Pocztowy Rogoźno pozn.	28.V. 1923	Wieczorek Witold	Złp. 110.—	

*) Zobacz Dz. Urz. № 24, 1923, poz. 109.

KONKURSY

Na stanowiska naczelnika urzędu pocztowego:

a) I klasy: Lwów 8,
b) II klasy: Lwów 5, Łańcut i Sanok.

O posady te ubiegać się mogą urzędnicy:

ad a) VI i VII stopnia służbowego,
ad b) VII i VIII stopnia służbowego.

Termin do wnoszenia podań w drodze służbowej do Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie, 3 tygodnie.

L. 117.521/3 z 17 grudnia 1923 r.

Na posadę kierownika urzędu pocztowo - telegraficznego IV klasy w Wołożynie, z uposażeniem według IX stopnia służbowego.
Termin wnoszenia podań w drodze służbowej—do Dyrekcji P. i T. w Wilnie — 2 tygodnie.

L. 70465/I z 16 grudnia 1923 r.

Odwołanie konkursu.

na posadę naczelnika urzędu pocztowo - telegr. III klasy w Nowogródku, z uposażeniem według VIII st. sł., ogłoszonego w Dz. urz. M. P. i T. Nr. 53 ex 1923 r.

L. 68193 z 16 grudnia 1923 r.

Wiadomości osobowe.

Kierownik Ministerstwa Poczt i Telegrafów zamianował inspektora pocztowego *Wika Czarnowskiego Anastazego* z urzędu pocztowego Nr. 1 w Gdańsku, wice - dyrektorem tegoż urzędu w VII stopniu służbowym.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

LWÓW:

Zgłaszanie się stacji telegraficznych, pełniących służbę „L" w godzinach wieczornych do stacji węzłowych.

Stosownie do reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów z 20 października b. r. L. 3544/IX, ogłoszonego w dzienniku urzędowym tegoż Ministerstwa Nr. 49 ex 1923., zarządza się niniejszem, by następujące stacje telegraficzne zgłaszały się w godzinach wieczornych do stacji węzłowych po odbiór zaległych telegramów:

Baranów, Besko, Biecz, Bircza, Bóbrka, Borynia, Borynicze, Brzuchowice, Bursztyn, Chorostków, Chyrów, Czudec, Drohobycz 2, Dublany k. Lwowa, Felsztyn, Frysztak, Glinik marjampolski, Gródek jagielloński, Halicz, Horyniec, Jagielnica, Janów k. Lwowa, Jaremcze, Je-

zupol, Kamionka strumiłowa, Kamionka wołoska, Kolędziany, Komańcza, Komarno, Kopyczyńce (po ustaniu obowiązującej tam obecnie służby „N“), Krasne, Krystynopol, Kulików, Kurowice, Lubaczów, Lwów 14, Lwów 15, Mielec, Mikołajów nad Dniestrem, Mikuliczyn, Nadbrzezie, Niżankowice, Nowe - Miasto, Obertyn, Oleszyce, Padew, Piaseczna, Pilzno, Posada olchowska, Przemyślany, Rozwadów, Rudnik n. Sanem, Rymanów 2, Sądowa Wisznia, Sianki, Skole, Sokoliki, Sołotwina, Spas, Strusów, Strzyłki, Synowódzko wyżne, Targowiska, Tatarów, Tłuste, Turka nad Stryjem, Tustanowice, Winniki, Worochta, Wróblik szlachecki, Zabłotów, Zagórz 2, Zagórzany, Zbydniów, Żółtańce.

Stacje te winny się zgłaszać tylko w dnie powszednie między godziną 18-h 30-l a 21-h do wszystkich przynależnych stacji węzłowych włączonych do odnośnego przewodu.

Stacje węzłowe obowiązane są notować godzinę i minutę zgłaszania się poszczególnych mniejszych stacji w dziennikach aparatowych, a to nawet wtedy, gdy nie mają dla nich zaległej korespondencji.

Takie same daty winny wyszczególniać stacje zgłaszające się w swoich dziennikach aparatowych.

Stacje węzłowe winny dopilnować, by odnośne mniejsze stacje zgłaszały się codziennie w przepisanym czasie, a w razie zaniedbania w tym kierunku, należy o tem donieść do przełożonej Dyrekcji w każdym poszczególnym wypadku, celem pociągnięcia winnej stacji do odpowiedzialności.

L. 114. 147/9 z 16 grudnia 1923 r.

Adres Administracji: Gen. Dyrekcja Poczt i Telegrafów
Warszawa, Plac Napoleona № 8, II piętro, pokój № 4.
Cena prenumeraty na miesiąc styczeń 1924 r. — 200.000 mk.
Cena egzemplarza pojedyńczego 100.000 mk.
Cena ogłoszeń: 1 wiersz petitowy lub jego miejsce w kolumnie dwuszpaltowej: 90.000 mk.

Drukarnia Państwowa № 23356. 27-XII 23.